

## Arrest

**nr. 316 030 van 6 november 2024**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:**           1.   X  
                      2.   X

**Gekozen woonplaats:**   **ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM**  
                                  **Berckmansstraat 89**  
                                  **1060 BRUSSEL**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat C. VAN CUTSEM.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Colombiaanse nationaliteit te bezitten, dienden een verzoek om internationale bescherming in op 30 september 2021.

1.2. Op 9 januari 2024 werden verzoekers afzonderlijk gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), telkens bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Hun advocaat was bij beide persoonlijke onderhouds aanwezig.

1.3. Op 8 februari 2024 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissingen genomen ten aanzien van C.S.M.R., verzoekster, luidt:

**" A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U werd op [...] april 1973 geboren in Granada (departement Meta), waar u tot uw tiende zou wonen. U woonde vervolgens twee jaar in San José de Guaviare (departement Guaviare) en andermaal drie jaar in Granada (departement Meta). In San José en Granada kreeg u vaak te maken met geweld. Uw stiefvader werd vermoord door de FARC. U verhuisde hierna naar Villanueva (departement Casanare), waar u zou wonen tot aan uw vertrek uit Colombia, met uitzondering van enkele jaren die u in Bogotá doorbracht. U hebt een diploma secundair onderwijs en werkte bij een poetsdienst. U hebt momenteel geen partner maar u hebt wel twee meerderjarige kinderen met uw voormalige echtgenoot. Uw zoon C. E. M. C. (CGVS [...], OV [...]) en dochter D. M. C. (CGVS [...], OV [...]) verblijven net als u in België en dienden er een verzoek om internationale bescherming in. U hebt twee zussen die met hun respectievelijke gezinnen in België wonen, O. D. C. S. (CGVS [...], OV [...]) en N. C. S..*

*Wat betreft de elementen op basis waarvan u een verzoek tot internationale bescherming hebt ingediend verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas in de beslissing van uw zoon C. E. (zie ook hieronder):*

*Uw moeder scheidde in 2006 van haar toenmalige echtgenoot, uw vader. In 2008 leerde zij een nieuwe man genaamd J. P. S. kennen en begon een relatie met hem. Uw moeder kwam te weten dat haar nieuwe partner een voormalige paramilitair was die had deelgenomen aan een demobilisatieprogramma maar zette haar relatie met hem verder. Voormalige medestanders van haar partner probeerden hem nog steeds te overtuigen om zich opnieuw bij hen aan te sluiten, hetgeen hij weigerde. Op 2 september 2008 werd hij vermoord door leden van zijn voormalige paramilitaire beweging, die hem van spionage verdachten. Na enkele maanden begon uw moeder zelf oproepen van deze paramilitairen te ontvangen, met de eis dat zij aan de groepering zou zeggen welke informatie haar partner had doorgespeeld. Onder druk van deze bedreigingen trokken jullie naar Bogotá, waar uw moeder klacht neerlegde.*

*Na enkele jaren in Bogotá keerden jullie terug naar El Triunfo. Van 2013 tot 2021 kenden jullie er een rustig leven.*

*Op 23 mei 2021 bezochten u en uw moeder een garage voor een herstelling aan uw motorfiets. Toen uw moeder daar buiten stond te wachten, werd ze aangesproken door een man die zij herkende als één van de voormalige collega-paramilitairen van haar vermoorde partner. Toen de paramilitair u zag, zei hij dat u al met een wapen zou kunnen omgaan, een notie waar uw moeder zich meteen tegen verzette.*

*Op 29 mei 2021 keerde u 's nachts alleen te voet terug naar huis na een avondje uit met vrienden. U werd door enkele mannen gedwongen om in te stappen in een bestelwagen. U werd meegenomen naar een afgelegen zone genaamd las Palmeras, waar ze u voorstelden om voor Clan del Golfo mensen in het dorp op te volgen. Uit angst stemde u in met hun verzoek.*

*Ze zetten u af op dezelfde plaats waar ze u eerder hadden opgepikt. U hield aanvankelijk voor uw moeder verborgen wat er was gebeurd maar de volgende dag al kon u het geheim niet langer bewaren en vertelde u haar alles. De dag nadien al ontving u een bericht met de naam van een persoon die u moest opvolgen en daarna werd u regelmatig gebeld door onbekende nummers. U nam echter niet op.*

*Nog een dag later beslisten jullie om weg te trekken uit Villanueva, aanvankelijk naar Villavicencio (departement Meta) en vervolgens naar Bogotá. Uw moeder keerde terug naar Villanueva omdat zij daar werkverplichtingen had maar u bleef in Bogotá. Op 26 juni 2021 liet uw moeder u weten dat er twee mannen naar haar huis waren gekomen en naar u hadden gevraagd, waarop zij ontslag nam en jullie zich begonnen voor te bereiden om Colombia te verlaten.*

*U en uw moeder verlieten Colombia op 16 september 2021. Jullie reisden per vliegtuig naar Mexico en vervolgens naar Frankrijk. Van daar kwamen jullie per trein naar België. Op 16 september 2021 bereikten u en uw moeder het Belgische grondgebied.*

*Meer dan een jaar na jullie vertrek, in november 2022 en maart 2023, werd uw zus D. door onbekenden gecontacteerd met de vraag waar u en uw moeder zich bevonden. Zij zou ook Colombia verlaten.*

*U en uw moeder dienden op 30 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).*

*U en uw moeder vrezen bij terugkeer naar Colombia vermoord te worden door Clan del Golfo.*

*Ter staving van jullie verzoek leggen u en uw moeder jullie respectievelijke paspoorten neer, alsook een document van de Unidad para las Víctimas. Van de volgende documenten leggen jullie kopieën neer: een*

*bewijs van een klacht die uw zus neerlegde, krantenartikelen uit de lokale, regionale en nationale pers, een verklaring bij de gemeentelijke ombudsman, documenten van de Unidad para las Víctimas, diverse documenten in verband met jullie ontheemding, diverse berichten van uw zus en documenten betreffende uw onderwijs. Uw advocaat stuurde na afloop van het persoonlijk onderhoud een e-mail met daarin diverse documenten betreffende uw moeders onroerende eigendommen in Colombia, een attest van uw moeders werk in Colombia, een psychologisch attest van uw moeder en een 'vroegge waarschuwing' van de gemeentelijke ombudsman.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*U verklaart dat u in België in behandeling bent bij een psycholoog en legde ook een attest van die psycholoog voor. Daaruit blijkt dat u last heeft van posttraumatisch stresssyndroom, waarvoor u ook medicatie voorgeschreven kreeg. Dit uit zich in symptomen als extreme angsten, huilbuien, slapeloosheid, herbelevingen en verlammende paniekaanvallen.*

*Er dient echter te worden opgemerkt dat u aan het begin van uw interview nadrukkelijk stelde dat u in staat was om het interview af te leggen (CGVS p 3). Bij de DVZ maakte u geen meldingen van enige problemen of bijzondere procedurele noden in verband met uw mentale toestand (DVZ p 3, p 13).*

*Bij aanvang van het onderhoud werd u ook op het hart gedrukt dat het van belang was dat u zich comfortabel voelde en dat u elk probleem onmiddellijk diende te signaleren. U werd ook gezegd dat u bijkomende pauzes kon aanvragen indien nodig (CGVS p 2).*

*U signaleerde geen problemen en vroeg geen bijkomende pauzes aan. U geraakte op verschillende momenten doorheen het interview weliswaar geëmotioneerd, maar gaf niet aan dat u nood had om het interview te staken (CGVS p 5, p 11, p 14, p 16, p 20). Bovendien kon u ook coherent op de vragen antwoorden.*

*Bijgevolg werden er u verder geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin uw zoon C. E. de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn immers identiek en volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw zoon (CGVS p 20, CGVS C. E. p 15) en bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw zoon die u hieronder kunt lezen:*

*Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Meer in het bijzonder hebben u en uw moeder niet aannemelijk gemaakt dat jullie Colombia dienden te ontvluchten en daar niet meer kunnen terugkeren omdat de groepering Clan del Golfo u in 2021 probeerde te rekruteren als informant.*

*Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u en uw moeder er niet in zijn geslaagd een coherent, gedetailleerd of aannemelijk beeld te schetsen van de rekruteringspoging door Clan del Golfo die aan de basis ligt van jullie vertrek uit Colombia.*

*Zo zijn jullie niet in staat adequaat te verklaren waarom leden van Clan del Golfo net u specifiek probeerden te rekruteren in 2021. Jullie leggen hier namelijk tegenstrijdige verklaringen over af.*

*Wanneer gevraagd waarom Clan del Golfo het op u specifiek gemunt had, stelt u aanvankelijk dat het ermee te maken had dat zij uw moeder al kenden en dat het op die manier gemakkelijker was voor hen om u zo aan te spreken en om jullie onder druk te zetten bij een weigering (CGVS p 12).*

*In één adem stelt u echter eveneens dat dergelijke rekrutering volgens u iedereen kan overkomen, aangezien ook mensen betrokken geraken die geen voorafgaande banden hadden met de groepering (CGVS p 12). Deze verklaring ligt meer in lijn met wat uw moeder ook stelde. Volgens haar was het niet zo dat Clan del Golfo specifiek u wilde, maar waren zij op dat moment op zoek naar jongeren om hen te vervoegen en kwam u toevallig op het pad van deze groepering (CGVS M. R. p 18).*

*De geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde rekrutering wordt wezenlijk ondermijnd door de vaststelling dat jullie hieromtrent dermate tegenstrijdige verklaringen afleggen en dus in feite niet kunnen uitleggen waarom Clan del Golfo het überhaupt op u gemunt had.*

*Bovendien kan geen geloof gehecht worden aan beide verklaringen, los van de onderlinge tegenstrijdigheid die zij vertonen. Het is namelijk weinig logisch dat de voormalige link tussen uw moeder en de voorlopers van Clan del Golfo de basis zou vormen van een dergelijke rekrutering vele jaren later. De relatie tussen uw familie en de paramilitairen was immers vijandig of vormde toch minstens een geenszins optimale grondslag voor een samenwerking.*

*Uw moeders voormalige partner José had namelijk zijn leven als paramilitair achtergelaten, en zijn daaropvolgende weigering om zich opnieuw bij de groepering aan te sluiten had ertoe geleid dat hij door zijn ex-kompanen werd vermoord. Uw moeder werd daarna dermate onder druk gezet door de paramilitairen dat jullie op de vlucht sloegen (CGVS M. R. p 11). In dat licht valt moeilijk te begrijpen waarom diezelfde paramilitairen u toch per se u wilden inlijven, aangezien er bezwaarlijk kon worden aangenomen dat u hen welgezind zou zijn en zich als trouwe rekrut zou opstellen.*

*Bovendien dient de link tussen uw moeder en de paramilitairen enigszins gerelativeerd worden, zo blijkt uit haar gebrekkige kennis van de mensen om wie het ging. Zo verklaart zij dat zij ten tijde van haar relatie met José regelmatig contact had met twee personen, maar zij kan slechts van één van beide de naam geven. Ook het lokale bendelid van Clan del Golfo in Villanueva die werd opgepakt kan zij niet bij naam noemen (CGVS M. R. p 16). Dergelijke vaststellingen vormen een verdere indicatie dat haar connectie met de groepering niet dermate sterk was dat diezelfde paramilitairen goede redenen hadden om zich met deze intensiteit op u te focussen.*

*Toen u werd gevraagd waarom dezelfde paramilitairen met wie uw familie vroeger zo ernstig in conflict kwam u nu zouden willen rekruteren, minimaliseerde u zelf het belang van uw moeders link met de groepering en benadrukte u dat Clan del Golfo op dat moment meer algemeen nood had aan rekruten (CGVS p 12). Er kan echter evenmin geloof gehecht worden aan de bewering dat Clan del Golfo zich niet louter op u richtte en dat hun poging om u als informant in te lijven kaderde in een grotere golf van rekruteringen in Villanueva.*

*Noch uzelf, noch uw moeder zijn immers in staat dergelijke rekruteringspraktijken te concretiseren met voorbeelden. Uzelf kan één voorbeeld geven van een jongen uit uw wijk genaamd D. R. die werd gerekruteerd voor de drugshandel. U bent echter niet in staat om andere voorbeelden te geven, laat staan voorbeelden van mensen die specifiek als informant werden gerekruteerd zoals bij uzelf het geval was (CGVS p 13).*

*Uw moeder verwees naar één geval van een negentienjarige jongen die gerekruteerd werd maar moest zijn naam schuldig blijven. Andermaal gevraagd of zij nog andere jongeren kende die specifiek als informant werden gerekruteerd, stelt zij vaag dat velen in Villanueva werden opgepakt omdat ze banden hadden met de Clan del Golfo, al kan zij geen concrete voorbeelden geven (CGVS M.B.p 18).*

*Het beeld dat van algemene rekrutering van jongeren geen sprake is wordt versterkt door de vaststelling dat een vriend van u in Villanueva, met wie u contact houdt, kennelijk geen problemen kent met de paramilitaire groepering (CGVS p 6-7).*

*Daarnaast dient ook te worden opgemerkt dat jullie een erg vaag en weinig aannemelijk beeld schetsen van wat de Clan del Golfo precies van u wilde, hetgeen verdere vraagtekens plaatst bij de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde rekrutering. Er kan immers worden aangenomen dat, indien een gewapende groepering u daadwerkelijk wilde inlijven, u een geloofwaardig beeld zou kunnen schetsen van wat die inlijving dan concreet zou inhouden.*

*Wanneer gevraagd om in zoveel mogelijk detail uit te leggen wat Clan del Golfo precies van u wilde, verklaart u in erg algemene termen dat u bepaalde mensen in het dorp, zoals veehouders, grondbezitters en handelaars zou moeten 'opvolgen'. Die opvolging zou inhouden dat u hen van een afstand moest observeren*

om te zien wat zij allemaal deden en met wie zij omgingen, informatie die u dan later aan de bende zou moeten doorgeven (CGVS p 10-11).

Niet alleen is dit op zich al een eerder vage omschrijving van uw takenpakket. Ook valt moeilijk te begrijpen hoe u door uw dorpsgenoten vanop een afstand te observeren informatie zou kunnen bekomen over 'waar zij mee bezig waren' en 'met wie zij omgingen' (CGVS p 11) die niet algemeen gekend was in uw dorp, nota bene een kleine gemeenschap waar haast iedereen elkaar toch al kende (CGVS p 11, CGVS M.B.p 12, p 14).

Bovendien kan u desgevraagd geen verdere concrete details verschaffen over de eisen van Clan del Golfo. Zo kan u bijvoorbeeld niet vertellen wanneer of aan wie u zou moeten rapporteren, noch herinnert u zich nog de volledige naam van de persoon die u als eerste diende op te volgen (CGVS p 11). Bovendien lijkt het weinig aannemelijk dat Clan del Golfo u wel al de naam gaven van de persoon die u moest volgen maar pas nadien concrete instructies doorstuurden over wat u precies over deze persoon diende te achterhalen of hoe u precies diende op te treden, zoals u verklaart (CGVS p 11).

Ook dient te worden opgemerkt dat uit jullie verklaringen geenszins blijkt dat de Clan del Golfo daadwerkelijk intensief naar u zochten noch dat zij ernstige repercussies verbonden aan uw weigering tot medewerking, hetgeen de ernst van uw vrees verder ondermijnt.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat jullie zich na drie jaar in Bogotá opnieuw in Villanueva vestigden rond 2012 of 2013 en dat jullie daar tot 2021 probleemloos konden leven, hoewel jullie eerder Villanueva hadden verlaten omdat jullie net daar problemen kenden met de paramilitairen (CGVS M.B.p 11-12). De paramilitairen lieten jullie dus een klein decennium met rust om u dan in 2021 plots te benaderen.

Nog opmerkelijker is echter dat de Clan del Golfo u geenszins intensief zocht na hun initiële rekruteringspoging. Na de twee incidenten eind mei 2021 wachtten jullie nog tot half september om het land te verlaten (CGVS M.B.p 12-14). Het enige relevante feit dat zich in die periode nog voordeed was dat de paramilitairen eind juni naar uw moeders huis kwamen en haar twintig dagen gaven om hen meer informatie over u te verschaffen (CGVS p 9).

In de laatste maanden van jullie verblijf deden zich geen nieuwe incidenten meer voor en ook de deadline van twintig dagen verstreek zonder gevolgen (CGVS p 9). De Clan del Golfo liet de zaak vervolgens kennelijk rusten voor meer dan een jaar, tot zij in november 2022 uw zus D. contacteerden (CGVS p 10). Uit deze vaststellingen kan worden geconcludeerd dat de Clan del Golfo niet werkelijk intensief naar u of uw familie op zoek is, laat staan dat u een ernstig risico loopt om door deze groepering te worden vermoord. Er kan immers van worden uitgegaan dat zij gedurende uw laatste maanden in Colombia de kans hadden om u te vermoorden of daartoe minstens pogingen zouden ondernemen en dat ook het verstrijken van de vooropgestelde deadline niet zonder gevolgen zou blijven.

In dezelfde lijn ligt ook de vaststelling dat uit jullie eigen handelwijze op verschillende vlakken geen ernstige vrees voor de Clan del Golfo blijkt. Zo keerden jullie rond 2012 vrijwillig terug van Bogotá naar Villanueva, waar jullie eerder problemen hadden gekend met de paramilitairen. Uw moeder, afkomstig van een dorp, kon zich immers niet aanpassen aan het leven in Bogotá (CGVS M.B.p 11). Ook in 2021, toen u reeds naar Bogotá was getrokken, bleef uw moeder vrijwillig achter in Villanueva. Ze zette er haar gewone leven verder en bleef werken (CGVS M.B.p 13).

Aangezien jullie op dat moment al twee maal ernstige problemen hadden gekend met de paramilitairen van Villanueva, is het weinig aannemelijk dat uw moeder er geen graten in zag om daar nog langer te blijven.

Voorts dient te worden opgemerkt dat jullie op geen enkele wijze bescherming tegen Clan del Golfo zochten bij de Colombiaanse autoriteiten toen u in 2021 door hen werd benaderd (CGVS p 7-9, p 13-14, M.B.p 10-15). U benadrukt eenvoudigweg dat u geen vertrouwen hebt in de Colombiaanse politie en strijdkrachten omwille van de corruptie die deze instellingen doordringt en dat u daarom nooit de bescherming van de Colombiaanse autoriteiten zou invoeren (CGVS p 14).

De stelling dat de Colombiaanse staatsinstellingen en ordehandhaving dermate corrupt zijn dat van hen geen enkele vorm van bescherming te verwachten valt, is een louter blote bewering die u verder niet weet te staven. Meer zelfs, uit de krantenartikelen die jullie zelf voorleggen en jullie bijhorende verklaringen blijkt dat de politie in Colombia net wel optreedt tegen criminele groeperingen (CGVS p 13, CGVS M.B.p 5, p 18).

Hierop gewezen stelt u dat enkel de nationale autoriteiten te vertrouwen zijn, niet de lokale politie. Bovendien worden zelden belangrijke leiders aangehouden, zo stelt u (CGVS p 14). Jullie leggen echter diverse

artikelen neer betreffende het optreden van zowel de regionale als de nationale autoriteiten in Villanueva, waarbij bendeleden worden opgepakt. Ook uw moeder verklaart zelf dat ook topleden van de Clan del Golfo worden opgepakt (CGVS M.B.p 16). Met andere woorden, uit jullie eigen verklaringen blijkt dat de Colombiaanse autoriteiten geenszins machteloos staan tegen de Clan del Golfo. In dat licht valt moeilijk te begrijpen dat jullie geen enkele vorm van bescherming zochten, hoewel jullie voor jullie leven vreesden en zelfs Colombia ontvluchtten. Bovendien zou uw zus na jullie vertrek wel klacht indienen (CGVS M.B.p 15), wat het des te onbegrijpelijker maakt dat jullie dit niet deden.

In dit verband wijst het CGVS erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen wanneer de mogelijkheden tot het verkrijgen van bescherming bij nationale overheden redelijkerwijs zijn uitgeput. Jullie hebben niet aannemelijk gemaakt dat dit in casu zo is. Bovendien dient ook te worden opgemerkt dat het feit dat jullie geen binnenlandse bescherming zochten verdere afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u uiteengezette feiten en de ernst van uw vrees.

Bovendien dient ook te worden opgemerkt dat jullie niet aannemelijk hebben weten te maken dat jullie zichzelf niet in veiligheid zouden kunnen brengen door Villanueva te verlaten en zich elders in Colombia te vestigen. Jullie woonden in het verleden al eens enkele jaren in de hoofdstad Bogotá zonder problemen te kennen met paramilitairen (CGVS M.B.p 11). Ook uw laatste maanden in Colombia bracht u door in Bogotá, zonder dat u daar nog problemen kende met de Clan del Golfo (CGVS p 9, CGVS M.B.p 13). Meer zelfs, uw moeder stuurde u naar Bogotá voor uw veiligheid en beschouwde dit als een optie die te vergelijken viel met een reis naar België. Ze benadrukt dat u veilig was in Bogotá (CGVS M.B.p 13).

Toen uw moeder werd gevraagd of het niet mogelijk zou zijn voor jullie om zich in Bogotá te vestigen, stelde zij erg algemeen dat jullie altijd vervolgd zouden worden in Bogotá omdat de Clan del Golfo nationaal actief is (CGVS M.B.p 19). Ook uzelf wijst op de aanwezigheid van Clan del Golfo in de hoofdstad en stelt dat de groepering jullie waarschuwde dat ze jullie eender waar zouden vinden (CGVS p 13).

Hoewel Clan del Golfo inderdaad aanwezig is in Bogotá, blijkt niet uit jullie verklaringen dat de lokale leden van de groepering in de hoofdstad naar jullie op zoek waren, aangezien u geen problemen kende in Bogotá. Er kan dan ook niet zomaar van worden uitgegaan dat de groepering u nog zou belagen in de hoofdstad, temeer aangezien de taken waarvoor zij u wilden rekruteren net zo lokaal verankerd waren in Villanueva (CGVS p 11-13).

Voor de volledigheid dient nog te worden vermeld dat uw moeder aanhaalde dat zij opgroeide in een context van geweld in San José del Guaviare (departement Guaviare) en dat haar stiefvader werd omgebracht door de FARC (CGVS p 15). Deze gebeurtenissen in een verder verleden worden vooralsnog niet betwist, maar er moet op worden gewezen dat hieruit geen actuele vrees in hoofde van uw moeder of uzelf voortvloeit. Het betreft immers feiten die uit de jeugd van uw moeder dateren en die zij zelf niet aanhaalt als grond voor haar huidige vrees om naar Colombia terug te keren (CGVS M.B.p 19-20).

Het feit dat uw tantes O. D. C. S. (CGVS [...], OV [...]) en N. C. S. wettig in België verblijven met hun families heeft geen impact op de beoordeling van uw dossier. Geen van uw tantes heeft immers verblijfsrecht in België op grond van een internationale beschermingsstatus (CGVS M.B. p 9). Bovendien wordt elk dossier op zijn eigen merites beoordeeld. Het recent ingediende asiëldossier van uw zus D. (CGVS [...], OV [...]) werd nog niet beoordeeld door het CGVS. Luidens de verklaringen van uw moeder woonde uw zus D. overigens niet bij jullie ten tijde van de door jullie ingeroepen feiten en was D. er toen niet bij betrokken (CGVS M. R., p.9).

Samengevat dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.

De documenten die u neerlegt ter staving van uw verzoek kunnen niet tot een andere appreciatie leiden. Ten eerste dient te worden onderstreept dat documenten slechts een ondersteunende rol kunnen spelen door geloofwaardige verklaringen te bevestigen, waar in casu geen sprake van is.

Jullie leggen jullie originele paspoorten neer. Deze documenten kunnen echter hoogstens jullie identiteit staven, die hier niet ter discussie staat. Ook de kopieën van het attest van uw moeders werk, de documenten in verband met uw onderwijs en de documenten in verband met haar onroerende eigendommen hebben geen inhoudelijk verband met de motieven voor jullie verzoek om internationale bescherming. In deze beslissing wordt immers niet betwist dat uw moeder eigendommen bezit in Colombia, dat u student was en op het punt stond naar de universiteit te gaan of dat uw moeder de job uitoefende die zij zelf aanhaalt.

*Jullie leggen diverse kopieën van artikelen uit de lokale, regionale en nationale pers neer die ingaan op het geweld in Villanueva. Deze artikelen gaan echter niet over jullie eigen, specifieke problemen (CGVS M.B. p 5) en kunnen die dan ook niet staven. Ook de vroege waarschuwing ('alerta temprana') van de gemeentelijke ombudsman dient op die manier beoordeeld te worden. Het document heeft immers geen betrekking op jullie specifieke situatie.*

*Ook leggen jullie een origineel document van de Unidad para las Víctimas en kopieën van documenten van dezelfde instantie voor, alsook diverse documenten in verband met jullie ontheemding, afkomstig van andere instanties als de gemeentelijke ombudsman en het gemeentebestuur van Bogotá. Ook legt u een kopie neer van de verklaring die u bij de gemeentelijke ombudsman aflegde betreffende de moord op uw partner J. P. S. en jullie daaropvolgende vertrek uit Villanueva.*

*Deze documenten hebben louter betrekking op de problemen die u in 2008 kende met de paramilitairen en jullie daaropvolgende ontheemding uit Villanueva, een element in uw verzoek dat in deze beslissing niet wordt betwist.*

*Er dient echter op te worden gewezen dat jullie na enkele jaren alweer naar Villanueva terugkeerden en bovenal dat jullie niet aannemelijk hebben weten te maken dat jullie problemen in 2021 opnieuw opflakkerden en jullie ertoe dwongen Colombia te verlaten.*

*U legt diverse tekstberichten van uw zus voor. De authenticiteit hiervan valt onmogelijk te verifiëren en aangezien het potentieel voor vervalsing dermate groot is, kan geen bewijskracht aan deze berichten worden toegedicht.*

*U dient een document in waaruit blijkt dat uw zus D. een klacht neerlegde bij het openbaar ministerie.*

*Uit het document kan echter niet worden afgeleid wat uw zus D. bij de autoriteiten verklaarde. Bovendien kan het document geenszins de waarachtigheid staven van de gebeurtenissen waarvoor uw zus volgens jullie verklaringen klacht neerlegde.*

*Jullie leggen een psychologisch attest van uw moeder voor. De impact van uw moeders psychologische problemen op haar deelname aan de procedure internationale bescherming wordt meer uitgebreid besproken in de beslissing inzake haar eigen verzoek. Jullie halen echter niet aan dat de psychologische problemen van uw moeder op zich grondslag vormen voor een vrees om terug te keren naar Colombia, noch bevat jullie dossier elementen op basis waarvan dit alsnog kan worden afgeleid. Uw moeder legde bij de psycholoog weliswaar verklaringen af betreffende jullie problemen in Colombia. Ook blijkt uit het attest dat zij aan posttraumatisch stresssyndroom lijdt als gevolg van die problemen.*

*Er dient echter te worden opgemerkt dat deze diagnose zich op zich louter op uw moeders verklaringen baseert en als dusdanig niet kan worden gezien als bewijs voor de feiten die aan haar psychologische problemen ten grondslag zouden liggen. Wat betreft dit (Belgische) attest moet dus worden gesteld dat dit op zich geen sluitend bewijs is voor de feiten en/of omstandigheden die aan de basis zouden liggen van de psychische problemen van uw moeder. De psycholoog doet immers vaststelling betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de psycholoog vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen, de psycholoog kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die er aan de basis van liggen. Er kan aldus geen verband worden gelegd tussen de mentale problemen van uw moeder en de nood aan internationale bescherming.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte*

eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord. Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_colombia\\_veiligheidssituatie\\_20231120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_12\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Colombia\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict. Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

*Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van M.C.C.E., verzoeker, luidt als volgt:

### **“A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U bent ongelovig en hebt geen politieke activiteiten. U werd op [...] mei 2001 geboren in Yopal (departement Casanare) maar groeide op in El Triunfo, deelgemeente van Villanueva (departement Casanare). Daar woonde u uw hele leven, met uitzondering van een periode van ongeveer twee jaar in Bogotá vanaf uw achtste levensjaar. U behaalde een technisch academisch baccalaureaat en stond op het punt om universitaire studies aan te vangen toen u naar België kwam. Uw vader overleed in 2016, terwijl uw moeder M.B.C. S. (CGVS [...], OV [...]) en uw enige zus D. M. C. (CGVS [...], OV [...]) net als u in België verblijven en een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. U hebt twee tantes aan moederskant die met hun respectievelijke gezinnen in België wonen, O. D. C. S. (CGVS [...], OV [...]) en N. C. S.. U hebt zelf geen partner en geen kinderen.*

*Uw moeder scheidde in 2006 van haar toenmalige echtgenoot, uw vader. In 2008 leerde zij een nieuwe man genaamd J. P. S. kennen en begon een relatie met hem. Uw moeder kwam te weten dat haar nieuwe partner een voormalige paramilitair was die had deelgenomen aan een demobilisatieprogramma maar zette haar relatie met hem verder. Voormalige medestanders van haar partner probeerden hem nog steeds te overtuigen om zich opnieuw bij hen aan te sluiten, hetgeen hij weigerde. Op 2 september 2008 werd hij vermoord door leden van zijn voormalige paramilitaire beweging, die hem van spionage verdachten. Na enkele maanden begon uw moeder zelf oproepen van deze paramilitairen te ontvangen, met de eis dat zij aan de groepering zou zeggen welke informatie haar partner had doorspeeld. Onder druk van deze bedreigingen trokken jullie naar Bogotá, waar uw moeder klacht neerlegde.*

*Na enkele jaren in Bogotá keerden jullie terug naar El Triunfo. Van 2013 tot 2021 kenden jullie er een rustig leven.*

*Op 23 mei 2021 bezochten u en uw moeder een garage voor een herstelling aan uw motorfiets. Toen uw moeder daar buiten stond te wachten, werd ze aangesproken door een man die zij herkende als één van de voormalige collega-paramilitairen van haar vermoorde partner. Toen de paramilitair u zag, zei hij dat u al met een wapen zou kunnen omgaan, een notie waar uw moeder zich meteen tegen verzette.*

*Op 29 mei 2021 keerde u 's nachts alleen te voet terug naar huis na een avondje uit met vrienden. U werd door enkele mannen gedwongen om in te stappen in een bestelwagen. U werd meegenomen naar een afgelegen zone genaamd las Palmeras, waar ze u voorstelden om voor Clan del Golfo mensen in het dorp op te volgen. Uit angst stemde u in met hun verzoek. Ze zetten u af op dezelfde plaats waar ze u eerder hadden opgepikt. U hield aanvankelijk voor uw moeder verborgen wat er was gebeurd maar de volgende dag al kon u het geheim niet langer bewaren en vertelde u haar alles. De dag nadien al ontving u een bericht met de naam van een persoon die u moest opvolgen en daarna werd u regelmatig gebeld door onbekende nummers. U nam echter niet op.*

*Nog een dag later beslisten jullie om weg te trekken uit Villanueva, aanvankelijk naar Villavicencio (departement Meta) en vervolgens naar Bogotá. Uw moeder keerde terug naar Villanueva omdat zij daar werkverplichtingen had maar u bleef in Bogotá. Op 26 juni 2021 liet uw moeder u weten dat er twee mannen naar haar huis waren gekomen en naar u hadden gevraagd, waarop zij ontslag nam en jullie zich begonnen voor te bereiden om Colombia te verlaten.*

*U en uw moeder verlieten Colombia op 16 september 2021. Jullie reisden per vliegtuig naar Mexico en vervolgens naar Frankrijk. Van daar kwamen jullie per trein naar België. Op 16 september 2021 bereikten u en uw moeder het Belgische grondgebied.*

*Meer dan een jaar na jullie vertrek, in november 2022 en maart 2023, werd uw zus D. door onbekenden gecontacteerd met de vraag waar u en uw moeder zich bevonden. Zij zou ook Colombia verlaten.*

*U en uw moeder dienden op 30 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).*

*U en uw moeder vrezen bij terugkeer naar Colombia vermoord te worden door Clan del Golfo.*

*Ter staving van jullie verzoek leggen u en uw moeder jullie respectievelijke paspoorten neer, alsook een document van de Unidad para las Víctimas. Van de volgende documenten leggen jullie kopieën neer: een bewijs van een klacht die uw zus neerlegde, krantenartikelen uit de lokale, regionale en nationale pers, een verklaring bij de gemeentelijke ombudsman, documenten van de Unidad para las Víctimas, diverse documenten in verband met jullie ontheemding, diverse berichten van uw zus en documenten betreffende uw onderwijs. Uw advocaat stuurde na afloop van het persoonlijk onderhoud een e-mail met daarin diverse documenten betreffende uw moeders onroerende eigendommen in Colombia, een attest van uw moeders werk in Colombia, een psychologisch attest van uw moeder en een 'vroege waarschuwing' van de gemeentelijke ombudsman.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Meer in het bijzonder hebben u en uw moeder niet aannemelijk gemaakt dat jullie Colombia dienden te ontvluchten en daar niet meer kunnen terugkeren omdat de groepering Clan del Golfo u in 2021 probeerde te rekruteren als informant.*

*Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u en uw moeder er niet in zijn geslaagd een coherent, gedetailleerd of aannemelijk beeld te schetsen van de rekruteringspoging door Clan del Golfo die aan de basis ligt van jullie vertrek uit Colombia.*

*Zo zijn jullie niet in staat adequaat te verklaren waarom leden van Clan del Golfo net u specifiek probeerden te rekruteren in 2021. Jullie leggen hier namelijk tegenstrijdige verklaringen over af.*

*Wanneer gevraagd waarom Clan del Golfo het op u specifiek gemunt had, stelt u aanvankelijk dat het ermee te maken had dat zij uw moeder al kenden en dat het op die manier gemakkelijker was voor hen om u zo aan te spreken en om jullie onder druk te zetten bij een weigering (CGVS p 12).*

*In één adem stelt u echter eveneens dat dergelijke rekrutering volgens u iedereen kan overkomen, aangezien ook mensen betrokken geraken die geen voorafgaande banden hadden met de groepering (CGVS p 12). Deze verklaring ligt meer in lijn met wat uw moeder ook stelde. Volgens haar was het niet zo dat Clan del Golfo specifiek u wilde, maar waren zij op dat moment op zoek naar jongeren om hen te vervoegen en kwam u toevallig op het pad van deze groepering (CGVS M.B.p 18).*

*De geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde rekrutering wordt wezenlijk ondermijnd door de vaststelling dat jullie hieromtrent dermate tegenstrijdige verklaringen afleggen en dus in feite niet kunnen uitleggen waarom Clan del Golfo het überhaupt op u gemunt had.*

*Bovendien kan geen geloof gehecht worden aan beide verklaringen, los van de onderlinge tegenstrijdigheid die zij vertonen. Het is namelijk weinig logisch dat de voormalige link tussen uw moeder en de voorlopers van Clan del Golfo de basis zou vormen van een dergelijke rekrutering vele jaren later. De relatie tussen uw familie en de paramilitairen was immers vijandig of vormde toch minstens een geenszins optimale grondslag voor een samenwerking.*

*Uw moeders voormalige partner J. had namelijk zijn leven als paramilitair achtergelaten, en zijn daaropvolgende weigering om zich opnieuw bij de groepering aan te sluiten had ertoe geleid dat hij door zijn ex-kompanen werd vermoord. Uw moeder werd daarna dermate onder druk gezet door de paramilitairen dat jullie op de vlucht sloegen (CGVS M.B.p 11).*

*In dat licht valt moeilijk te begrijpen waarom diezelfde paramilitairen u toch per se u wilden inlijven, aangezien er bezwaarlijk kon worden aangenomen dat u hen welgezind zou zijn en zich als trouwe rekrut zou opstellen.*

*Bovendien dient de link tussen uw moeder en de paramilitairen enigszins gerelativeerd worden, zo blijkt uit haar gebrekkige kennis van de mensen om wie het ging. Zo verklaart zij dat zij ten tijde van haar relatie met J. regelmatig contact had met twee personen, maar zij kan slechts van één van beide de naam geven. Ook het lokale bendelid van Clan del Golfo in Villanueva die werd opgepakt kan zij niet bij naam noemen (CGVS M.B. p 16). Dergelijke vaststellingen vormen een verdere indicatie dat haar connectie met de groepering niet dermate sterk was dat diezelfde paramilitairen goede redenen hadden om zich met deze intensiteit op u te focussen.*

*Toen u werd gevraagd waarom dezelfde paramilitairen met wie uw familie vroeger zo ernstig in conflict kwam u nu zouden willen rekruteren, minimaliseerde u zelf het belang van uw moeders link met de groepering en benadrukte u dat Clan del Golfo op dat moment meer algemeen nood had aan rekruten (CGVS p 12).*

*Er kan echter evenmin geloof gehecht worden aan de bewering dat Clan del Golfo zich niet louter op u richtte en dat hun poging om u als informant in te lijven kaderde in een grotere golf van rekruteringen in Villanueva.*

*Noch uzelf, noch uw moeder zijn immers in staat dergelijke rekruteringspraktijken te concretiseren met voorbeelden. Uzelf kan één voorbeeld geven van een jongen uit uw wijk genaamd D. R. die werd gerekruteerd voor de drugshandel. U bent echter niet in staat om andere voorbeelden te geven, laat staan voorbeelden van mensen die specifiek als informant werden gerekruteerd zoals bij uzelf het geval was (CGVS p 13).*

*Uw moeder verwees naar één geval van een negentienjarige jongen die gerekruteerd werd maar moest zijn naam schuldig blijven. Andermaal gevraagd of zij nog andere jongeren kende die specifiek als informant werden gerekruteerd, stelt zij vaag dat velen in Villanueva werden opgepakt omdat ze banden hadden met de Clan del Golfo, al kan zij geen concrete voorbeelden geven (CGVS M.B.p 18). Het beeld dat van algemene rekrutering van jongeren geen sprake is wordt versterkt door de vaststelling dat een vriend van u in Villanueva, met wie u contact houdt, kennelijk geen problemen kent met de paramilitaire groepering (CGVS p 6-7).*

*Daarnaast dient ook te worden opgemerkt dat jullie een erg vaag en weinig aannemelijk beeld schetsen van wat de Clan del Golfo precies van u wilde, hetgeen verdere vraagtekens plaatst bij de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde rekrutering. Er kan immers worden aangenomen dat, indien een gewapende groepering u daadwerkelijk wilde inlijven, u een geloofwaardig beeld zou kunnen schetsen van wat die inlijving dan concreet zou inhouden.*

*Wanneer gevraagd om in zoveel mogelijk detail uit te leggen wat Clan del Golfo precies van u wilde, verklaart u in erg algemene termen dat u bepaalde mensen in het dorp, zoals veehouders, grondbezitters en handelaars zou moeten 'opvolgen'. Die opvolging zou inhouden dat u hen van een afstand moest observeren om te zien wat zij allemaal deden en met wie zij omgingen, informatie die u dan later aan de bende zou moeten doorgeven (CGVS p 10-11).*

*Niet alleen is dit op zich al een eerder vage omschrijving van uw takenpakket. Ook valt moeilijk te begrijpen hoe u door uw dorpsgenoten vanop een afstand te observeren informatie zou kunnen bekomen over 'waar zij mee bezig waren' en 'met wie zij omgingen' (CGVS p 11) die niet algemeen gekend was in uw dorp, nota bene een kleine gemeenschap waar haast iedereen elkaar toch al kende (CGVS p 11, CGVS M.B.p 12, p 14).*

*Bovendien kan u desgevraagd geen verdere concrete details verschaffen over de eisen van Clan del Golfo. Zo kan u bijvoorbeeld niet vertellen wanneer of aan wie u zou moeten rapporteren, noch herinnert u zich nog de volledige naam van de persoon die u als eerste diende op te volgen (CGVS p 11). Bovendien lijkt het weinig aannemelijk dat Clan del Golfo u wel al de naam gaven van de persoon die u moest volgen maar pas nadien concrete instructies doorstuurden over wat u precies over deze persoon diende te achterhalen of hoe u precies diende op te treden, zoals u verklaart (CGVS p 11).*

*Ook dient te worden opgemerkt dat uit jullie verklaringen geenszins blijkt dat de Clan del Golfo daadwerkelijk intensief naar u zochten noch dat zij ernstige repercussies verbonden aan uw weigering tot medewerking, hetgeen de ernst van uw vrees verder ondermijnt.*

*Vooreerst moet worden vastgesteld dat jullie zich na drie jaar in Bogotá opnieuw in Villanueva vestigden rond 2012 of 2013 en dat jullie daar tot 2021 probleemloos konden leven, hoewel jullie eerder Villanueva hadden verlaten omdat jullie net daar problemen kenden met de paramilitairen (CGVS M.B. p 11-12). De paramilitairen lieten jullie dus een klein decennium met rust om u dan in 2021 plots te benaderen.*

*Nog opmerkelijker is echter dat de Clan del Golfo u geenszins intensief zocht na hun initiële rekruteringspoging. Na de twee incidenten eind mei 2021 wachtten jullie nog tot half september om het land te verlaten (CGVS M.B. p 12-14). Het enige relevante feit dat zich in die periode nog voordeed was dat de paramilitairen eind juni naar uw moeders huis kwamen en haar twintig dagen gaven om hen meer informatie over u te verschaffen (CGVS p 9).*

*In de laatste maanden van jullie verblijf deden zich geen nieuwe incidenten meer voor en ook de deadline van twintig dagen verstreek zonder gevolgen (CGVS p 9). De Clan del Golfo liet de zaak vervolgens kennelijk rusten voor meer dan een jaar, tot zij in november 2022 uw zus D. contacteerden (CGVS p 10). Uit deze vaststellingen kan worden geconcludeerd dat de Clan del Golfo niet werkelijk intensief naar u of uw familie op zoek is, laat staan dat u een ernstig risico loopt om door deze groepering te worden vermoord. Er kan immers van worden uitgegaan dat zij gedurende uw laatste maanden in Colombia de kans hadden om u te vermoorden of daartoe minstens pogingen zouden ondernemen en dat ook het verstrijken van de vooropgestelde deadline niet zonder gevolgen zou blijven.*

*In dezelfde lijn ligt ook de vaststelling dat uit jullie eigen handelwijze op verschillende vlakken geen ernstige vrees voor de Clan del Golfo blijkt. Zo keerden jullie rond 2012 vrijwillig terug van Bogotá naar Villanueva, waar jullie eerder problemen hadden gekend met de paramilitairen. Uw moeder, afkomstig van een dorp, kon zich immers niet aanpassen aan het leven in Bogotá (CGVS M.B. p 11). Ook in 2021, toen u reeds naar Bogotá was getrokken, bleef uw moeder vrijwillig achter in Villanueva. Ze zette er haar gewone leven verder en bleef werken (CGVS M.B. p 13). Aangezien jullie op dat moment al twee maal ernstige problemen hadden gekend met de paramilitairen van Villanueva, is het weinig aannemelijk dat uw moeder er geen graten in zag om daar nog langer te blijven.*

*Voorts dient te worden opgemerkt dat jullie op geen enkele wijze bescherming tegen Clan del Golfo zochten bij de Colombiaanse autoriteiten toen u in 2021 door hen werd benaderd (CGVS p 7-9, p 13-14, M.B. p 10-15). U benadrukt eenvoudigweg dat u geen vertrouwen hebt in de Colombiaanse politie en strijdkrachten omwille van de corruptie die deze instellingen doordringt en dat u daarom nooit de bescherming van de Colombiaanse autoriteiten zou inroepen (CGVS p 14).*

*De stelling dat de Colombiaanse staatsinstellingen en ordehandhaving dermate corrupt zijn dat van hen geen enkele vorm van bescherming te verwachten valt, is een louter blote bewering die u verder niet weet te staven. Meer zelfs, uit de krantenartikelen die jullie zelf voorleggen en jullie bijhorende verklaringen blijkt dat de politie in Colombia net wel optreedt tegen criminele groeperingen (CGVS p 13, CGVS M.B. p 5, p 18).*

*Hierop gewezen stelt u dat enkel de nationale autoriteiten te vertrouwen zijn, niet de lokale politie. Bovendien worden zelden belangrijke leiders aangehouden, zo stelt u (CGVS p 14). Jullie leggen echter diverse artikelen neer betreffende het optreden van zowel de regionale als de nationale autoriteiten in Villanueva, waarbij bendeleden worden opgepakt. Ook uw moeder verklaart zelf dat ook topleden van de Clan del Golfo worden opgepakt (CGVS M.B. p 16). Met andere woorden, uit jullie eigen verklaringen blijkt dat de Colombiaanse autoriteiten geenszins machteloos staan tegen de Clan del Golfo. In dat licht valt moeilijk te begrijpen dat jullie geen enkele vorm van bescherming zochten, hoewel jullie voor jullie leven vreesden en zelfs Colombia ontvluchtten. Bovendien zou uw zus na jullie vertrek wel klacht indienen (CGVS M.B. p 15), wat het des te onbegrijpelijker maakt dat jullie dit niet deden.*

*In dit verband wijst het CGVS erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen wanneer de mogelijkheden tot het verkrijgen van bescherming bij nationale overheden redelijkerwijs zijn uitgeput. Jullie hebben niet aannemelijk gemaakt dat dit in casu zo is. Bovendien dient ook te worden opgemerkt dat het feit dat jullie geen binnenlandse bescherming zochten verdere afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u uiteengezette feiten en de ernst van uw vrees.*

*Bovendien dient ook te worden opgemerkt dat jullie niet aannemelijk hebben weten te maken dat jullie zichzelf niet in veiligheid zouden kunnen brengen door Villanueva te verlaten en zich elders in Colombia te vestigen.*

*Jullie woonden in het verleden al eens enkele jaren in de hoofdstad Bogotá zonder problemen te kennen met paramilitairen (CGVS M.B. p 11). Ook uw laatste maanden in Colombia bracht u door in Bogotá, zonder dat u daar nog problemen kende met de Clan del Golfo (CGVS p 9, CGVS M.B. p 13). Meer zelfs, uw moeder stuurde u naar Bogotá voor uw veiligheid en beschouwde dit als een optie die te vergelijken viel met een reis naar België. Ze benadrukt dat u veilig was in Bogotá (CGVS M.B. p 13).*

*Toen uw moeder werd gevraagd of het niet mogelijk zou zijn voor jullie om zich in Bogotá te vestigen, stelde zij erg algemeen dat jullie altijd vervolgd zouden worden in Bogotá omdat de Clan del Golfo nationaal actief is (CGVS M.B. p 19). Ook uzelf wijst op de aanwezigheid van Clan del Golfo in de hoofdstad en stelt dat de groepering jullie waarschuwde dat ze jullie eender waar zouden vinden (CGVS p 13).*

*Hoewel Clan del Golfo inderdaad aanwezig is in Bogotá, blijkt niet uit jullie verklaringen dat de lokale leden van de groepering in de hoofdstad naar jullie op zoek waren, aangezien u geen problemen kende in Bogotá. Er kan dan ook niet zomaar van worden uitgegaan dat de groepering u nog zou belagen in de hoofdstad, temeer aangezien de taken waarvoor zij u wilden rekruteren net zo lokaal verankerd waren in Villanueva (CGVS p 11-13).*

*Voor de volledigheid dient nog te worden vermeld dat uw moeder aanhaalde dat zij opgroeide in een context van geweld in San José del Guaviare (departement Guaviare) en dat haar stiefvader werd omgebracht door de FARC (CGVS p 15). Deze gebeurtenissen in een verder verleden worden vooralsnog niet betwist, maar er moet op worden gewezen dat hieruit geen actuele vrees in hoofde van uw moeder of uzelf voortvloeit. Het betreft immers feiten die uit de jeugd van uw moeder dateren en die zij zelf niet aanhaalt als grond voor haar huidige vrees om naar Colombia terug te keren (CGVS M.B.p 19-20).*

*Het feit dat uw tantes O. D. C. S. (CGVS[...] [...], OV [...] [...]) en N. C. S. wettig in België verblijven met hun families heeft geen impact op de beoordeling van uw dossier. Geen van uw tantes heeft immers verblijfsrecht in België op grond van een internationale beschermingsstatus (CGVS M.B.p 9). Bovendien wordt elk dossier op zijn eigen merites beoordeeld. Het recent ingediende asioldossier van uw zus D. (CGVS [...], OV [...]) werd nog niet beoordeeld door het CGVS. Luidens de verklaringen van uw moeder woonde uw zus D. overigens niet bij jullie ten tijde van de door jullie ingeroepen feiten en was D. er toen niet bij betrokken (CGVS M. R., p.9).*

*Samengevat dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.*

*De documenten die u neerlegt ter staving van uw verzoek kunnen niet tot een andere appreciatie leiden. Ten eerste dient te worden onderstreept dat documenten slechts een ondersteunende rol kunnen spelen door geloofwaardige verklaringen te bevestigen, waar in casu geen sprake van is.*

*Jullie leggen jullie originele paspoorten neer. Deze documenten kunnen echter hoogstens jullie identiteit staven, die hier niet ter discussie staat. Ook de kopieën van het attest van uw moeders werk, de documenten in verband met uw onderwijs en de documenten in verband met haar onroerende eigendommen hebben geen inhoudelijk verband met de motieven voor jullie verzoek om internationale bescherming. In deze beslissing wordt immers niet betwist dat uw moeder eigendommen bezit in Colombia, dat u student was en op het punt stond naar de universiteit te gaan of dat uw moeder de job uitoefende die zij zelf aanhaalt.*

*Jullie leggen diverse kopieën van artikelen uit de lokale, regionale en nationale pers neer die ingaan op het geweld in Villanueva. Deze artikelen gaan echter niet over jullie eigen, specifieke problemen (CGVS M.B.p 5) en kunnen die dan ook niet staven. Ook de vroege waarschuwing ('alerta temprana') van de gemeentelijke ombudsman dient op die manier beoordeeld te worden. Het document heeft immers geen betrekking op jullie specifieke situatie.*

Ook leggen jullie een origineel document van de Unidad para las Víctimas en kopieën van documenten van dezelfde instantie voor, alsook diverse documenten in verband met jullie ontheemding, afkomstig van andere instanties als de gemeentelijke ombudsman en het gemeentebestuur van Bogotá. Ook legt u een kopie neer van de verklaring die u bij de gemeentelijke ombudsman aflegde betreffende de moord op uw partner J. P. S. en jullie daaropvolgende vertrek uit Villanueva.

Deze documenten hebben louter betrekking op de problemen die u in 2008 kende met de paramilitairen en jullie daaropvolgende ontheemding uit Villanueva, een element in uw verzoek dat in deze beslissing niet wordt betwist. Er dient echter op te worden gewezen dat jullie na enkele jaren alweer naar Villanueva terugkeerden en bovenal dat jullie niet aannemelijk hebben weten te maken dat jullie problemen in 2021 opnieuw opflakkerden en jullie ertoe dwongen Colombia te verlaten.

U legt diverse tekstberichten van uw zus voor. De authenticiteit hiervan valt onmogelijk te verifiëren en aangezien het potentieel voor vervalsing dermate groot is, kan geen bewijskracht aan deze berichten worden toegedicht.

U dient een document in waaruit blijkt dat uw zus D. een klacht neerlegde bij het openbaar ministerie.

Uit het document kan echter niet worden afgeleid wat uw zus D. bij de autoriteiten verklaarde. Bovendien kan het document geenszins de waarachtigheid staven van de gebeurtenissen waarvoor uw zus volgens jullie verklaringen klacht neerlegde.

Jullie leggen een psychologisch attest van uw moeder voor. De impact van uw moeders psychologische problemen op haar deelname aan de procedure internationale bescherming wordt meer uitgebreid besproken in de beslissing inzake haar eigen verzoek. Jullie halen echter niet aan dat de psychologische problemen van uw moeder op zich grondslag vormen voor een vrees om terug te keren naar Colombia, noch bevat jullie dossier elementen op basis waarvan dit alsnog kan worden afgeleid. Uw moeder legde bij de psycholoog weliswaar verklaringen af betreffende jullie problemen in Colombia. Ook blijkt uit het attest dat zij aan posttraumatisch stresssyndroom lijdt als gevolg van die problemen. Er dient echter te worden opgemerkt dat deze diagnose zich op zich louter op uw moeders verklaringen baseert en als dusdanig niet kan worden gezien als bewijs voor de feiten die aan haar psychologische problemen ten grondslag zouden liggen. Wat betreft dit (Belgische) attest moet dus worden gesteld dat dit op zich geen sluitend bewijs is voor de feiten en/of omstandigheden die aan de basis zouden liggen van de psychische problemen van uw moeder. De psycholoog doet immers vaststelling betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de psycholoog vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen, de psycholoog kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die er aan de basis van liggen. Er kan aldus geen verband worden gelegd tussen de mentale problemen van uw moeder en de nood aan internationale bescherming.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitik die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord. Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo

Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres.

Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_colombia\\_veiligheidssituatie\\_20231120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_12\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Colombia\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict. Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend

conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”.

#### 2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voeren verzoekers een beoordelingsfout aan en de schending van artikel 1(A) van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3 en 48/4 en volgende van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers vatten de motieven van de bestreden beslissingen samen en antwoordden hier vervolgens op. Zij zetten vooreerst uiteen dat zij juist zeer gedetailleerde en overeenstemmende verklaringen hebben afgelegd doorheen hun gehoren bij de DVZ en het CGVS en veel details hebben gegeven over de incidenten die hen zijn overkomen in Colombia. Behalve de zogenaamde tegenstrijdigheid vermeld door het CGVS met betrekking tot de rekruteringspoging is er geen tegenstrijdigheid terug te vinden tussen hun verklaringen onderling, noch tussen hun respectieve verklaringen bij de DVZ en het CGVS. Zij benadrukken verder dat zij ook een inspanning hebben gedaan om verschillende aspecten van hun profiel en asielrelaas aan de hand van documenten te staven en onder meer informatie hebben toegevoegd over de aanwezigheid van de Clan del Golfo in Casanare, waaronder meerdere persartikels en een “*Alerta Temprena*” (vroegge waarschuwing) van de Defensoria del Pueblo van 17 maart 2021 met betrekking tot bedreigingen en mensenrechtenschendingen van de burgerbevolking door de AGV (Clan del Golfo) in verschillende plaatsen in het departement Casanare. Zij betogen vervolgens:

*“Uit die Alerta Temprena blijkt dat in de periode waar de verzoeker ontvoerd werd en gevraagd werd door leden van de Clan del Golfo om samen te werken (mei 2021) er inderdaad sprake was van een verhoogde risico van o.a. afpersing van mensen met bepaalde beroepen, zoals ondernemers, winkeliers of veehouders en ontvoeringen en gedwongen rekrutering door de AGC in verschillende plaatsen van het departement met vermelding dat het niet uitgesloten was dat de bedreigingen zich uitstrekken tot de bevolking van de gemeente van Villanueva. En dit tegen de achtergrond van de terugkeer van paramilitairen naar het departement Casanare als gevolg van de opmars van hun rivaliserende groepen, het ELN en dissidente facties van de FARC: “...” (citaat + vertaling via Deepl)”. Zij wijzen erop dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud duidelijk verwees naar de groeiende sterkte van de paramilitaire groep ten tijde van de gebeurtenissen (NPO verzoeker, p. 12) en stellen vervolgens: “In het licht van deze objectieve informatie lijkt het zeer waarschijnlijk dat verzoeker - een jongeman van 19 jaar ten tijde van de feiten - het voorwerp is geweest van een poging tot aanwerving/inlijving door de AGC in mei 2021 en dat het doel van deze aanwerving was, zoals hij verklaarde, dat hij informant zou worden en informatie zou verzamelen over mensen met middelen, met het oog op afpersing of ontvoering voor losgeld zoals hij het verklaarde: “...” (NPO verzoeker, p. 11). Het feit dat dit incident op dit tijdstip plaatsvond, wordt ook verklaard door objectieve informatie. In die zin is de vaststelling van het CGVS dat « de paramilitairen lieten jullie dus een klein decennium met rust om u dan in 2021 plots te benaderen.” alsof het een anomalie was weinig relevant...behalve om aan te tonen dat het CGVS blijkbaar zeer weinig kennis heeft van de heersende context in het departement Casanare op het moment van de incidenten die de aanleiding vormen voor de vlucht van de familie”.*

Wat betreft het verwijt dat verzoekers niet in staat zijn om adequaat te verklaren waarom leden van de Clan del Golfo net verzoeker specifiek wilden rekruteren in 2021 en hun tegenstrijdige verklaringen hierover, stellen verzoekers dat zijn nooit verklaard hebben dat zij wisten waarom verzoeker het slachtoffer werd van een rekruteringspoging omdat de Clan del Golfo hem deze informatie niet gaf. Zij kunnen dus enkel hypothesen uiten over de redenen waarom hij gevisieerd werd en zij wijzen er op dat dit gereflecteerd worden in de manier waarop hij op deze vraag antwoordde, waarbij hij vijf keer het woord ‘denken’ en twee maal het woord ‘misschien’ gebruikte: “...” (NPO verzoeker, p. 12). Hieruit blijkt dat hij naar de algemene context verwijst, denkt dat het met iedereen kan gebeuren meer tegelijk ook denkt dat het feit dat zijn moeder die persoon kende ook een invloed kon hebben omdat die personen dan meer druk zouden kunnen uitoefenen op de familie die al zwaar geleden had als gevolg van de weigering mee te werken met de paramilitairen (verzoeksters partner werd om die reden vermoord) en de familie dus minder geneigd zou zijn om te weigeren samen te werken.

Uit zijn woorden blijkt duidelijk dat het maar om een hypothese gaat. Ook verzoeksters moeder verwijst naar de algemene heersende context in die periode en naar een concreet feit dat zij interpreteert als het momentum waar de Clan del Golfo beseftte dat haar zoon mogelijk een goede prooi was : “...” (NPO verzoekster, p. 18). Zij besluiten: “In tegenstelling tot het standpunt van het CGVS menen we dat die

*verklaringen helemaal niet tegenstrijdig zijn: beiden verwijzen naar het algemene context en verzoeker uitte dan een hypothese terwijl verzoekster de focus legde op de eerste ontmoeting tussen haar zoon en de Clan del Golfo. Hier dient ook te worden benadrukt dat aan de verzoekster niet expliciet werd gevraagd of zij dacht dat het feit dat de verzoeker haar zoon was een invloed heeft gehad in de rekruteringspoging”.*

Met betrekking tot het standpunt van het CGVS dat het weinig logisch is dat voormalige link tussen de verzoekster en de voorlopers van de Clan del Golfo de basis zou vormen van een rekrutering vele jaren later, stellen verzoekers dat deze motivering geen steun vindt in objectieve informatie aangezien het CGVS geen informatie verschaft over het profiel van mensen die door gewapende groeperingen worden gerekruteerd en dus een blote bewering betreft. Als er sprake is van gedwongen rekrutering dan is dat net omdat mensen die niet per se willen meewerken maar niet het gevoel hebben dat ze kunnen weigeren, ook het doelwit zijn. Twee punten lijken in dit verband van belang volgens verzoekers. Enerzijds was de familie zich ten volle bewust van de mogelijke gevolgen van de weigering om mee te werken en anderzijds is er het profiel van verzoekster als alleenstaande moeder met beperkte middelen en een beperkt netwerk dat er ook kan toe geleid hebben dat haar zoon moeilijkheden zou hebben om beschermd te worden en dus om deze twee redenen geneigd kon zijn om mee te werken. Zij wijzen er ook op dat de familie geen banden had met grote lokale handelaars, ondernemers of veehouders wat ook zou kunnen inhouden dat verzoeker minder terughoudend zou zijn geweest om informatie over dergelijke profielen te verzamelen.

Wat betreft de stelling van het CGVS dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de bewering dat de poging om verzoeker als informant in te huren kaderde in een grotere golf van rekruteringen in Villanueva omdat verzoekers hiervan geen concrete voorbeelden kunnen geven, argumenteren verzoekers als volgt: *“Het lijkt ons dat dit element niet erg relevant is omdat het losstaat van de realiteit. Het lijkt ons inderdaad onwaarschijnlijk dat jongeren die door gewapende groepen worden gerekruteerd, met name om als informant te werken, deze informatie openbaar zouden maken. Integendeel, dit soort werk vereist uiterste discretie. Bovendien is het, gezien de aanwezigheid van andere gewapende groepen (ELN, ex-FARC dissidenten) in het departement en de spanningen tussen deze verschillende groepen rond de controle van het grondgebied, zeer onwaarschijnlijk dat families openlijk zouden melden dat sommige van hun leden zich (vrijwillig of gedwongen) bij de Clan del Golfo hebben aangesloten. Wat wel zeker is, is dat de hierboven genoemde objectieve informatie (Alerta Temprana) wijst op de rekrutering van jongeren door de Clan del Golfo op verschillende plaatsen in het departement Casanare, waaronder mogelijk Villanueva, op het moment dat de verzoeker beweert door de groep te zijn benaderd”.*

Waar hen verweten wordt dat zij een vaag en weinig aannemelijk beeld schetsten van wat de Clan del Golfo precies van verzoeker wilde, betogen verzoekers vooreerst dat de feiten in hun context moeten worden geplaatst en vatten zij samen wat verzoeker heeft uiteengezet tijdens het persoonlijk onderhoud over wat hem werd verteld door de Clan del Golfo over hoe zij zouden tewerk gaan. Zij besluiten hieruit dat hij maar één keer contact heeft gehad met de leden van de Clan del Golfo en dat zijn beschrijving van de taken die hij heeft gegeven relatief nauwkeurig lijkt en voldoende om te concluderen dat hij dit contact aannemelijk heeft gemaakt. Wat betreft de stelling dat niet kan worden ingezien hoe deze informatie relevant zou zijn aangezien het een kleine gemeenschap betreft waar haast iedereen elkaar toch al kende, betogen verzoekers dat dit niet strookt met de realiteit ter plaatse. Zij benadrukken dat Villanueva geen kleine gemeenschap van vijftig personen is die elkaar al kenden maar een kleine stad met 20.000 inwoners (in 2005), waar de meest welvarende mensen veiligheidsmaatregelen nemen omwille van het risico van afpersing. Zij betogen vervolgens: *“Toen de verzoeker de sms ontving met de naam van de eerste persoon die hij moest observeren, kende hij die persoon trouwens niet. Bovendien wijst niets erop dat de leden van de Clan del Golfo die in de regio actief zijn, noodzakelijkerwijs uit deze plaats afkomstig zijn en dat zij over de basisinformatie beschikken waarover de plaatselijke bewoners beschikken. Die twee elementen heeft verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud meegedeeld: “...” (NPO verzoekster, p. 21). Ten slotte, als de gewapende groepen een beroep doen op informanten, is dat ook omdat ze, hoewel ze in het gebied aanwezig zijn, regelmatig clandestien opereren vanwege de aanwezigheid van andere gewapende groepen en de autoriteiten, die hen als doelwit zouden kunnen nemen als ze zich te veel blootgeven”.*

Wat betreft de stelling dat de Clan del Golfo niet intensief naar verzoekers zochten en evenmin ernstige repercussies verbonden aan de weigering tot medewerking van verzoeker, betogen verzoekers dat deze beschrijving niet overeenstemt met hun verklaringen. Zij betogen dat het gedrag van verzoekers de realiteit en de ernst van hun angsten aantoonde en geven vervolgens een chronologisch overzicht van de stappen die zij hebben ondernomen na de ontvoering van verzoeker. Zij wijzen er daarbij op dat: *“Het feit dat de moeder minder dan een maand na de gebeurtenissen bij haar thuis werd benaderd, toont niet alleen aan dat de Clan del Golfo de familie van verzoeker in Villanueva had gelokaliseerd, maar ook dat zij niet noodzakelijk van plan was om de kennelijke weigering van verzoeker om mee te werken te aanvaarden. Er zij op gewezen dat het feit dat de moeder niet is benaderd, kan worden verklaard door het feit dat er, zoals verzoekers hebben verklaard, een algemene staking was en een sterkere aanwezigheid van de autoriteiten “...” (NPO verzoekster, p. 13). Ten slotte moet met betrekking tot D. worden opgemerkt dat zij ten tijde van de gebeurtenissen niet bij haar moeder en broer verbleef: Op het moment dat de feiten zich voordeden, was ze niet betrokken bij wat ons overkwam omdat ze niet bij ons woonde. (NPO Mevrouw, p.9) en dat ze pas in maart 2022 begon te werken in een bank in Villanueva. Het is zeer aannemelijk dat het enkele maanden*

*duurde voordat het verband tussen haar en haar broer werd gelegd. Bovendien ondervond D. vanaf dat moment verschillende problemen en werd zij op verschillende manieren bedreigd. In dit verband is het betreurenswaardig dat het CGVS een beslissing heeft genomen met betrekking tot de verzoekers zonder D. zelfs maar te horen, terwijl haar moeder en broer duidelijk hadden verklaard dat de motieven van de aanvraag tot internationale bescherming van D. dezelfde waren als degenen waarvoor zij asiel hebben aangevraagd (NPO Mevrouw, p.20)."*

Tenslotte betogen verzoekers dat het CGVS helemaal niet aantoont dat de Colombiaanse autoriteiten in staat zijn een doeltreffende bescherming te bieden aan hun burgers die het slachtoffer zijn van de gewapende groeperingen en dus helemaal de informatie weerlegt die is opgenomen in *"UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia"* van augustus 2023, (pp. 33-36, State protection en pp. 81-83, *Considerations Relating to the Application of an Internal Flight or Relocation Alternative*). Zij wijzen erop dat hierin duidelijk vermeld is dat burgers in situatie van de verzoekers niet over een doeltreffende bescherming van hun autoriteiten in de zin van artikel 48/5, §2, tweede lid Vreemdelingenwet kunnen beschikken noch over een redelijke alternatief van interne vestiging beschikken in een stedelijk gebied, zoals Bogota: "...".

Verzoekers vragen hen als vluchtelingen te erkennen, in ondergeschikte orde hen het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde, hun dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Verzoekers voegen volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissingen;
2. Bewijs voor het toekennen van de prodeo;
3. Alerta Temporal N.º [...] de Inminencia (niet vertaald).

### 3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Zij moeten een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekers aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekers samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het

onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

#### 4. Aanvullende nota's

Verzoekers leggen een aanvullende nota neer op 9 oktober 2024 waarin zij volgende nieuwe elementen bijbrengen en toelichten: (1) Comunicado 673/ Bogotá, 2 de julio de 2024 (@DefensoriaCol) (internetlink) en (2) ALERTA TEMPRANA N° [...] - Fecha: 26 de junio de 2024 – uittreksel (pp.19 en 20) (internetlink).

#### 5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

##### 5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoekers verklaren de Colombiaanse nationaliteit te hebben en leggen bij de indiening van hun beschermingsverzoeken hun respectievelijke Colombiaanse paspoorten neer (AD, documenten neergelegd door de asielzoeker, stukken 11 en 12). De identiteit en Colombiaanse nationaliteit van verzoekers worden niet betwist.

Verzoekster legde bij het CGVS een attest neer van psychologe I.M.U. van 20 december 2023. In de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster wordt vastgesteld dat zij geen elementen heeft kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere noden kunnen blijken en dat het CGVS evenmin heeft kunnen vaststellen. Hierover wordt als volgt gemotiveerd: *“U verklaart dat u in België in behandeling bent bij een psycholoog en legde ook een attest van die psycholoog voor. Daaruit blijkt dat u last heeft van posttraumatisch stresssyndroom, waarvoor u ook medicatie voorgeschreven kreeg. Dit uit zich in symptomen als extreme angsten, huilbuien, slapeloosheid, herbelevingen en verlammende paniekaanvallen. Er dient echter te worden opgemerkt dat u aan het begin van uw interview nadrukkelijk stelde dat u in staat was om het interview af te leggen (CGVS p 3). Bij de DVZ maakte u geen meldingen van enige problemen of bijzondere procedurele noden in verband met uw mentale toestand (DVZ p 3, p 13). Bij aanvang van het onderhoud werd u ook op het hart gedrukt dat het van belang was dat u zich comfortabel voelde en dat u elk*

*probleem onmiddellijk diende te signaleren. U werd ook gezegd dat u bijkomende pauzes kon aanvragen indien nodig (CGVS p 2). U signaleerde geen problemen en vroeg geen bijkomende pauzes aan. U geraakte op verschillende momenten doorheen het interview weliswaar geëmotioneerd, maar gaf niet aan dat u nood had om het interview te staken (CGVS p 5, p 11, p 14, p 16, p 20). Bovendien kon u ook coherent op de vragen antwoorden. Bijgevolg werden er u verder geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen".* Verzoekers betwisten niet dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten in de procedure worden gerespecteerd en dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

5.3. Verzoekers voeren een vrees voor vervolging aan door de Clan del Golfo, een gewapende groepering in Colombia. Voor een uitgebreide samenvatting van de vervolgingsfeiten wordt verwezen naar de rubriek 'feitenrelaas' in de bestreden beslissingen waarover verzoekers geen opmerkingen maken in het verzoekschrift of ter terechtzitting.

Na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met de opmerkingen van verzoekers ter terechtzitting, dient te worden vastgesteld dat verzoekers de poging tot rekrutering van verzoeker door de Clan del Golfo, die de directe aanleiding vormde voor hun vertrek uit Colombia niet aannemelijk maken.

Verzoekers beschrijven de rekruteringspoging van verzoeker die zou hebben plaatsgevonden in El Triunfo in mei 2021 in een context waar paramilitairen in het dorp en de regio waar zij woonden sterk aanwezig waren en zijn. Verzoekers schuiven zowel de nood van de paramilitaire groepering aan nieuwe rekruten in de regio als de relatie van verzoekster met een gedemobiliseerd lid van een paramilitaire groepering die in september 2008 werd gedood omdat hij gebruik had gemaakt van het toenmalige demobilisatieprogramma in Colombia om uit deze groepering te stappen, naar voren als mogelijke reden waarom verzoeker zou zijn benaderd door de Clan del Golfo om voor hen informatie te verzamelen over bepaalde personen. Verzoekers hebben in de loop van de procedure bij het CGVS en na het persoonlijk onderhoud via een email van hun advocaat van 29 januari 2024 documenten neergelegd waarin verzoekster wordt vermeld als eigenaar van onroerend goed in Villanueva, een document met betrekking tot verzoeksters tewerkstelling in deze stad, een psychologisch attest en een "*Alerta Temprana*" van de Ombudspersoon van 17 maart 2021 (AD, documenten neergelegd door de asielzoeker, stukken 13, 14, 15, 16, 17). Dit laatste document wordt door verzoekers ook toegevoegd aan het verzoekschrift. De documenten met betrekking tot de onroerende goederen en het werk van verzoekster tonen in Villanueva tonen aan dat verzoekster er eigendom heeft en er gewerkt heeft, wat niet betwist wordt door de commissaris-generaal en als dusdanig ook niet relevant voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van de ingeroepen vervolgingsfeiten. De alerta temprana, vertaald als "*vroege waarschuwing*" in de bestreden beslissingen wordt in de email van hun advocaat toegelicht als een document dat betrekking heeft op bedreigingen en mensenrechtenschendingen van de burgerbevolking door de AGC (Clan del Golfo) op verschillende plaatsen in het departement Casanare en waaruit blijkt dat in de periode van de door verzoekers aangehaalde vraag van de Clan del Golfo aan verzoeker in dit departement sprake was van een verhoogd risico van onder meer ontvoeringen en gedwongen rekrutering door de AGC. In de email van verzoekers' advocaat, die een aantal passages citeert waarin verwezen wordt naar Villanueva wordt benadrukt dat in dit document ook wordt vermeld dat "*het niet uitgesloten was dat de bedreigingen zich uitstrekken tot de bevolking van de gemeente van Villanueva*" (email advocaat 29 januari 2024). In de bestreden beslissing wordt de inhoud van dit document niet besproken maar wordt erop gewezen dat dit document, net zoals de kopieën van lokale, regionale en nationale persartikelen die ingaan op het geweld in Villanueva die zij ook hebben neergelegd, niet over hun eigen specifieke problemen gaan en dus deze problemen niet kunnen staven.

Verzoekers betwisten niet dat de specifieke problemen die zij hebben aangehaald niet worden vermeld in de persartikelen en de alerta temprana die zij hebben neergelegd bij het CGVS maar voeren aan dat deze informatie die specifiek de periode betreft gedurende dewelke verzoeker kortstondig zou zijn meegenomen door AGC overeenstemt met verzoekers verklaring dat deze groepering in de periode waarin hij zou zijn bedreigd machtiger werd. Uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker blijkt inderdaad dat hij verklaarde "*Ik wil toelichten dat in die periode de gewapende groepering heel sterk aan het worden was en veel macht kreeg. Ze begonnen op andere plaatsen actief te zijn*" (NPO verzoeker, p. 12). Volgens de vertaling via Deepl, een op het internet beschikbare vertalingswebsite, van een aantal passages van de alerta temprana opgenomen in het verzoekschrift, verwijst deze waarschuwing specifiek naar de risico's voor de burgers van een aantal gemeenten, waaronder Villanueva als gevolg van ernstige bedreigingen door middel van een pamflet van de zogenaamde Autodefensas Gaitanistas de Colombia (Autodefence Gaitanistas de Colombia (AGC) en wordt in de alerta temprana onder meer gewaarschuwd voor mogelijke afpersing van zakenlieden, handelaren, transporteurs, diegenen die betrokken zijn bij koolwaterstofactiviteiten, veeboeren en rijsttelers (verzoekschrift, p. 7). Via een aanvullende nota hebben verzoekers ook uittreksels van een alerta temprana van 26 juni 2024 en van een persbericht van 2 juli 2024 dat daarop betrekking heeft neergelegd. Ook deze stukken gaan vergezeld van een vertaling via Deepl. Beide documenten maken volgens de toelichting in de aanvullende nota melding van een verslechtering van

de veiligheidssituatie in het zuiden van Casanare, en in het bijzonder een aantal steden, waaronder Villanueva, en hun landelijke gebieden als gevolg van het territoriale geschil tussen drie gewapende groeperingen in het gebied, waaronder de AGC. Zo er in deze documenten sprake is van afpersing en gedwongen rekrutering in het gebied, hebben zij betrekking op de actuele situatie in verzoekers' regio van herkomst en kunnen zij enkel bevestigen dat de AGC actief is in de regio en dat gewapende groeperingen er overgaan tot afpersing en dat gedwongen rekrutering voorkomt.

De door verzoekers neergelegde algemene informatie met betrekking tot de activiteiten van de AGC in verzoekers regio van herkomst, kan evenwel niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker daadwerkelijk zou zijn meegenomen door leden van de AGC en gevraagd zijn om voor hen informatie te verzamelen over een aantal mensen in het dorp. Dat afpersing van zakenlieden en handelaren in Villanueva mogelijk voorkwam in 2021 en 2024 en dat gewapende groeperingen ook soms overgaan tot gedwongen rekrutering, betekent nog niet dat verzoeker aannemelijk maakt dat de AGC hem in mei 2021 wou inschakelen om informatie te verzamelen over personen in Villanueva om hen af te persen, zoals verzoekers beweren. De geloofwaardigheid van hun verklaringen hierover dient in hun individuele omstandigheden beoordeeld te worden.

Voorafgaand dient te worden opgemerkt dat verzoekers niet geheel onterecht stellen dat de verklaringen van verzoekers over de redenen waarom de AGC verzoeker in mei 2021 zou hebben benaderd niet noodzakelijk tegenstrijdig zijn. Verzoekster legde weliswaar een hypothetische link met het paramilitaire verleden van haar overleden partner maar wees er toch voornamelijk op dat de Clan del Golfo op dat moment mensen nodig had om voor hen te werken (NPO verzoekster, p. 18). Verzoeker verklaarde te denken dat *“het ermee te maken heeft dat zij mijn moeder al kenden en niet graag een onbekende aanspreken”* en *“ik denk dat het met iedereen kan gebeuren”* en *“ik denk misschien dat het ook gemakkelijk was omdat hij mijn moeder al kende en wist wie ze was, dat ze bij een afwijzing ons onder druk konden zetten, dat dat gemakkelijker zou zijn dan bij een onbekende”* maar ook *“Er worden heel veel jongeren gerekruteerd (...)”* en *“ik denk dat het iedereen kan gebeuren”* (NPO verzoeker, p. 12). Beide verzoekers schuiven dezelfde hypothesen naar voren die beiden plausibel lijken. De stelling in de bestreden beslissingen dat de relatie tussen de paramilitairen en verzoekers familie vijandig was en het moeilijk te begrijpen valt waarom deze paramilitairen per se verzoeker wilden inlijven acht de Raad even plausibel als de stelling van verzoeker dat precies omdat de groepering verzoekers moeder al kende het gemakkelijker zou maken voor hen om de familie onder druk te zetten in geval van weigering om mee te werken. Deze overweging lijkt dan ook niet zeer relevant in het kader van de geloofwaardigheidsbeoordeling van verzoekers' verklaringen. Ook waar verzoekers wordt verweten dat zij de rekruteringsgolf in Villanueva niet kunnen concretiseren om dat enkel verzoeker slechts één naam van een jongen uit zijn wijk kan opnoemen die werd gerekruteerd voor drugshandel, kan dit niet volstaan om tot de ongeloofwaardigheid van de beweerde rekruteringspoging te besluiten. Zoals terecht opgemerkt in het verzoekschrift lijkt het weinig waarschijnlijk dat jongeren die als informant worden gerekruteerd, zoals dit volgens verzoekers verklaringen bij verzoeker het geval was, hiermee te koop zouden lopen gezien de aanwezigheid van gewapende groeperingen in onder meer Villanueva op dat ogenblik en de bedreigingen voor de lokale bevolking die ermee gepaard gingen zoals onder meer blijkt uit de beschikbare landeninformatie.

Dat verzoekers niet veel concrete gevallen kunnen opsommen is dan ook weinigzeggend voor de geloofwaardigheid van hun verklaringen. De objectieve informatie die door verzoekers is bijgebracht geeft in elk geval aan dat de AGC in de periode van de beweerde vervolgingsfeiten actief was in de regio van herkomst van verzoekers en dat gedwongen rekrutering een van gewelddadige acties is die aan illegale gewapende groeperingen in de Casanareno-vlakten worden toegeschreven.

Evenwel blijken verzoekers verklaringen over wat verzoeker precies zou moeten doen voor de AGC in Villanueva zeer vaag en maken verzoekers verder ook niet aannemelijk dat de AGC na het beweerde incident eind mei 2021 waarbij verzoeker zou zijn opgedragen om informant te zijn voor AGC in Villanueva, verzoekers nog zouden geïnterviewd hebben.

Zo dient te worden vastgesteld, in navolging van de bestreden beslissingen dat verzoeker er niet in slaagt een duidelijk beeld te schetsen van welke informatie de AGC precies van hem wilde en zijn verklaringen over instructies van de AGC weinig aannemelijk zijn. Met betrekking tot zijn verklaringen over zijn taak als informant wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“Daarnaast dient ook te worden opgemerkt dat jullie een erg vaag en weinig aannemelijk beeld schetsen van wat de Clan del Golfo precies van u wilde, hetgeen verdere vraagtekens plaatst bij de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde rekrutering. Er kan immers worden aangenomen dat, indien een gewapende groepering u daadwerkelijk wilde inlijven, u een geloofwaardig beeld zou kunnen schetsen van wat die inlijving dan concreet zou inhouden. Wanneer gevraagd om in zoveel mogelijk detail uit te leggen wat Clan del Golfo precies van u wilde, verklaart u in erg algemene termen dat u bepaalde mensen in het dorp, zoals veehouders, grondbezitters en handelaars zou moeten ‘opvolgen’. Die opvolging zou inhouden dat u hen van een afstand moest observeren om te zien wat zij allemaal deden en met wie zij omgingen, informatie die u dan later aan de bende zou moeten doorgeven (CGVS p 10-11). Niet alleen is dit op zich al een eerder vage omschrijving van uw takenpakket. Ook valt*

*moelijk te begrijpen hoe u door uw dorpsgenoten vanop een afstand te observeren informatie zou kunnen bekomen over 'waar zij mee bezig waren' en 'met wie zij omgingen' (CGVS p 11) die niet algemeen gekend was in uw dorp, nota bene een kleine gemeenschap waar haast iedereen elkaar toch al kende (CGVS p 11, CGVS M.B. p 12, p 14). Bovendien kan u desgevraagd geen verdere concrete details verschaffen over de eisen van Clan del Golfo. Zo kan u bijvoorbeeld niet vertellen wanneer of aan wie u zou moeten rapporteren, noch herinnert u zich nog de volledige naam van de persoon die u als eerste diende op te volgen (CGVS p 11). Bovendien lijkt het weinig aannemelijk dat Clan del Golfo u wel al de naam gaven van de persoon die u moest volgen maar pas nadien concrete instructies doorstuurden over wat u precies over deze persoon diende te achterhalen of hoe u precies diende op te treden, zoals u verklaart (CGVS p 11)".* De kortstondige ontvoering van verzoeker op 23 mei 2021 waarbij aan verzoeker werd opgedragen om informant te zijn voor AGC in zijn dorp is volgens verzoekers verklaringen de reden waarom verzoeker vrijwel onmiddellijk wegging uit hun dorp en bij een tante in Bogota ging wonen. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij voldoende precieze en gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen onder meer over de persoon die hij zou moeten in de gaten houden en hoe hij vervolgens zou moeten rapporteren aan de AGC. Verzoeker blijkt daar, zoals terecht vastgesteld in de bestreden beslissing niet toe in staat te zijn. Zelfs rekening houdend met het gegeven dat een dergelijke situatie, indien werkelijk gebeurd, intimiderend is voor een persoon die tegen zijn wil wordt tegengehouden en wordt meegenomen in een auto, zijn verzoekers verklaringen hierover weinig overtuigend. Verzoeker verklaart dat de bedoeling van de AGC was om hem in te schakelen in hun strategie om kapitaalkrachtige personen in het dorp af te persen en dat verzoeker de AGC informatie zou moeten verschaffen over waar deze mensen mee bezig waren en dat hem zelfs de naam werd gegeven van een persoon die hij al moest opvolgen. Verzoeker verklaart hierover *"...het gaat om J., maar de volledige naam kende ik niet. Het was een klein dorp, bijna iedereen kende elkaar daar, maar deze persoon kende ik niet"* (NPO verzoeker, p. 11). Verzoeker licht hierover toe dat hij de dag nadat zij hem hadden aangesproken een *"bericht ontving en daarin stond de naam van de persoon die hij moest gaan opvolgen"* (idem). Indien verzoeker daadwerkelijk door de AGC 's nachts zou zijn meegenomen en gedwongen om informant te worden en de dag erna onmiddellijk een bericht zou hebben gekregen met de naam van de persoon die hij moest volgen, zoals hij beweert, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij de volledige naam van deze persoon zou kunnen zeggen, zelfs al zou hij deze persoon niet gekend hebben zoals hij verklaart. Het gaat immers om de eerste opdracht die de AGC hem gaf en de inlijving als informant was een ingrijpende gebeurtenis voor verzoeker aangezien hij de dag erna onmiddellijk zijn dorp verliet en om die reden twee maanden later Colombia zou verlaten.

Bovendien is het ook weinig aannemelijk dat de AGC verzoeker 's nachts tegenhoudt en hem zegt dat hij als informant voor hem moet werken maar hem op dat ogenblik geen informatie geven over wanneer hij hen deze informatie moet bezorgen of aan wie hij deze informatie moet geven, zoals hij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO verzoeker, p. 11).

Het is op zijn minst vreemd te noemen dat de AGC-leden hem op dat ogenblik zelfs niet eens zouden zeggen hoe ze met hem in contact zouden blijven en aan wie hij de informatie die zij via hem wilden bekomen zou moeten doorgeven. Verzoeker verklaart dat hij na het bericht met de naam van de te volgen persoon 6 tot 10 telefonische oproepen kreeg maar niet opnam en de volgende dag nog 4 tot 5 oproepen van een onbekend nummer (NPO verzoeker, p. 9). Hij maakt verder geen gewag van enige poging van de AGC om hem op te zoeken die dag of de dag erna. Verzoeker kon dus tientallen oproepen onbeantwoord laten gedurende twee dagen onmiddellijk nadat hij als informant zou zijn ingelijfd, zonder dat dit tot onmiddellijke verdere actie leidde van de AGC ten aanzien van verzoeker, die nochtans de naam van de persoon die hij moest volgen had gekregen via een bericht. Het is weinig geloofwaardig dat een criminele groepering die verzoeker amper twee dagen daarvoor had gedwongen om voor hen als informant op te treden en reeds de naam had doorgestuurd van de persoon die hij moest in de gaten houden, het enkel zou laten bij het louter sturen van een bericht en het herhaaldelijk maar vruchteloos bellen van verzoeker.

Er wordt ook terecht op gewezen in de bestreden beslissingen dat niet kan worden ingezien welke nuttige informatie over het doelwit van de AGC verzoeker zou kunnen verkrijgen door deze persoon *"van op een afstand te observeren"* zoals verzoeker verklaarde. Verzoekers slagen er niet in de aangehaalde motieven in de bestreden beslissingen te weerleggen. Door louter verzoekers verklaringen over wat van hem werd verlangd en de daaropvolgende berichten en onbeantwoorde oproepen te herhalen doet verzoeker geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen dat verzoeker niet de volledige naam kende van de persoon die hij moest opvolgen, dat niet kan worden ingezien welke informatie hij zou kunnen bekomen door een persoon van op afstand te observeren en dat het vreemd is dat hem niet eens werd gezegd aan wie hij de informatie die hij moest inwinnen, moest doorgeven.

Voorts dient te worden vastgesteld dat zowel verzoeker als verzoekster verklaarden dat zij in een dorp woonden met een kleine gemeenschap waar iedereen elkaar kenden (NPO verzoeker, p. 11 en NPO verzoekster, p. 12 *"Villanueva is een dorp, iedereen kende elkaar ..."*). Verzoekster verklaarde dat zij twee eigendommen heeft, één in Veredea el Triunfo en de andere in Villanueva, Casaneras maar dat zij allebei

gelegen zijn in Villanueva, Casaneras (NPO verzoekster, p. 8). In hun verzoekschrift voeren verzoekers aan dat Villanueva geen klein dorp is maar 20.000 inwoners telt en wijzen ze erop dat verzoekster verklaarde dat de groeperingen niet van het dorp zelf afkomstig zijn en dus geen informatie hebben over de mensen met macht of geld. Hiermee doen zij evenwel geen afbreuk aan de pertinente vaststelling dat moeilijk te begrijpen valt hoe hij door zijn dorpsgenoten op een afstand te observeren informatie te bekomen die niet algemeen bekend was en evenmin dat uit de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt dat beide verzoekers uitdrukkelijk verklaarden dat het om een kleine gemeenschap gaat waar iedereen elkaar kent. Verzoekers weerleggen met hun betoog geenszins de pertinente vaststelling dat moeilijk valt te begrijpen hoe verzoeker door van een afstand te observeren informatie zou kunnen verwerven die nog niet algemeen bekend was.

Ten overvloede dient ook te worden vastgesteld dat de AGC volgens verzoekers verklaringen zelf aan verzoeker een naam doorgaven van een persoon over wie hij informatie moest verzamelen en in wie zij dus per definitie geïnteresseerd waren omdat hij een interessant doelwit was voor afpersing. Waarom verzoeker dan nog nodig was om hen informatie te verschaffen over deze persoon wordt door verzoeker niet verduidelijkt. Dit maakt zijn verklaring dat hij ertoe werd gedwongen informatie voor hen moest verzamelen van rijke mensen in Villanueva op zich al weinig aannemelijk.

Voorts is de weinig doortastende handelswijze van de AGC na het incident in mei 2021 een verdere indicatie van de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen hierover en valt verzoekers eigen handelswijze voor en na het voorgehouden incident in mei 2021 moeilijk te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging door de AGC, zoals zij beweren. In de bestreden beslissingen wordt hierover als volgt gemotiveerd: *“Nog opmerkelijker is echter dat de Clan del Golfo u geenszins intensief zocht na hun initiële rekruteringspoging. Na de twee incidenten eind mei 2021 wachtten jullie nog tot half september om het land te verlaten (CGVS M.B.p 12-14). Het enige relevante feit dat zich in die periode nog voordeed was dat de paramilitairen eind juni naar uw moeders huis kwamen en haar twintig dagen gaven om hen meer informatie over u te verschaffen (CGVS p 9). In de laatste maanden van jullie verblijf deden zich geen nieuwe incidenten meer voor en ook de deadline van twintig dagen verstreek zonder gevolgen (CGVS p 9). De Clan del Golfo liet de zaak vervolgens kennelijk rusten voor meer dan een jaar, tot zij in november 2022 uw zus D. contacteerden (CGVS p 10). Uit deze vaststellingen kan worden geconcludeerd dat de Clan del Golfo niet werkelijk intensief naar u of uw familie op zoek is, laat staan dat u een ernstig risico loopt om door deze groepering te worden vermoord.*

*Er kan immers van worden uitgegaan dat zij gedurende uw laatste maanden in Colombia de kans hadden om u te vermoorden of daartoe minstens pogingen zouden ondernemen en dat ook het verstrijken van de vooropgestelde deadline niet zonder gevolgen zou blijven. In dezelfde lijn ligt ook de vaststelling dat uit jullie eigen handelswijze op verschillende vlakken geen ernstige vrees voor de Clan del Golfo blijkt. Zo keerden jullie rond 2012 vrijwillig terug van Bogotá naar Villanueva, waar jullie eerder problemen hadden gekend met de paramilitairen. Uw moeder, afkomstig van een dorp, kon zich immers niet aanpassen aan het leven in Bogotá (CGVS M.B. p 11). Ook in 2021, toen u reeds naar Bogotá was getrokken, bleef uw moeder vrijwillig achter in Villanueva. Ze zette er haar gewone leven verder en bleef werken (CGVS M.B. p 13). Aangezien jullie op dat moment al twee maal ernstige problemen hadden gekend met de paramilitairen van Villanueva, is het weinig aannemelijk dat uw moeder er geen graten in zag om daar nog langer te blijven”.* Uit verzoekers verklaringen blijkt, zoals terecht opgemerkt in de bestreden beslissingen dat verzoeker alleen naar Bogota verhuisde eind mei 2021 en dat verzoekster nog tot eind juni 2021 in Villanueva bleef alvorens haar zoon te vervoegen in Bogota (NPO verzoekster, p. 13-14). Volgens haar verklaringen kreeg zij 20 dagen na de incident waarbij haar zoon zou zijn gevraagd als informant te fungeren voor AGC bezoek van twee mannen die haar zeiden dat als zij niet zou zeggen waar haar zoon was zij deze wereld mocht vergeten (NPO verzoekster, p. 13). In het verzoekschrift wijst verzoekster op het feit dat die periode van 20 dagen gekenmerkt werd door een algemene staking waardoor er een sterkere aanwezigheid was van de autoriteiten. Hierboven werd reeds vastgesteld dat volgens hun verklaringen verzoeker zelf gedurende twee dagen telefonische oproepen kreeg die hij onbeantwoord liet zonder dat dit een verdere reactie uitlokte van de AGC en dat dit, samen beoordeeld met het feit dat de AGC hem geen instructies had gegeven over hoe en aan wie binnen de AGC hij de gevraagde informatie moest doorgeven, de geloofwaardigheid van de beweerde rekrutering als informant ondermijnt. Het gegeven dat er een algemene staking was en een sterkere aanwezigheid van de autoriteiten in juni 2021 kan als dusdanig niet verklaren waarom verzoekster, die er zelf voor gekozen had in Villanueva te blijven, niet eerder zou zijn benaderd over de verblijfplaats van haar zoon, evenmin waarom zij haar vervolgens 20 dagen zouden geven om te zeggen waar haar zoon was. Verzoeker had volgens zijn verklaringen immers geen instructies over hoe en aan wie binnen de AGC hij de informatie die hij moest verzamelen, moest doorgeven en had elke oproep onbeantwoord gelaten zodat redelijkerwijze aangenomen kan worden dat het de AGC onmiddellijk duidelijk moet zijn geweest dat hij weigerde mee te werken. Verder lijkt het weinig aannemelijk dat de AGC, zelfs indien zou worden aangenomen dat zij een rustiger moment zouden hebben afgewacht om bij verzoekster te informeren naar verzoeker, haar vervolgens 20 dagen zou geven om te zeggen waar haar zoon zich bevond. Indien de mannen die haar bezochten 20 dagen na het incident waarbij verzoeker werd gevraagd als informant op te treden voor de AGC, daadwerkelijk zouden gevraagd hebben hen te vertellen waar verzoeker zich bevond,

kan niet worden begrepen waarom zij haar zoveel tijd gaven om deze informatie te geven. Verzoekers' betoog dat de beschrijving in de bestreden beslissingen over de reactie van de Clan del Golfo niet met de verklaringen van verzoekers overeenstemmen, kan na lectuur van verzoekers verklaringen niet worden bijgetreden en overigens dient te worden vastgesteld dat zij de chronologie van de gebeurtenissen na het incident van eind mei 2021 zoals uiteengezet in de bestreden beslissingen in het verzoekschrift bevestigen. Voorts wordt in de bestreden beslissingen terecht gewezen op het feit dat verzoekers in 2012 vrijwillig terugkeerden naar Villanueva vanuit Bogota, terwijl verzoekers verklaren dat zij in 2008 uit Villanueva vertrokken omdat verzoekster er na de dood van haar partner bedreigingen had ontvangen vanwege de paramilitaire groepering waartoe hij had behoord en die dezelfde groepering was die verzoeker zou hebben benaderd in mei 2021. Dat verzoekster, gelet op haar eerdere ervaringen er aanvankelijk toch voor opteerde om in Villanueva te blijven nadat haar zoon beweerdelijk door de AGC werd gedwongen om als informant voor hen op te treden, is een bijkomende indicatie dat verzoekers' verklaringen over verzoekers beweerde rekrutering als informant door de AGC en het bezoek bij verzoekster thuis in Villanueva die er het gevolg van zou zijn geweest, niet geloofwaardig zijn.

Evenmin wordt enig verweer gevoerd tegen de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat *“U legt diverse tekstberichten van uw zus voor. De authenticiteit hiervan valt onmogelijk te verifiëren en aangezien het potentieel voor vervalsing dermate groot is, kan geen bewijskracht aan deze berichten worden toegedicht”* en *“U dient een document in waaruit blijkt dat uw zus D. een klacht neerlegde bij het openbaar ministerie. Uit het document kan echter niet worden afgeleid wat uw zus D. bij de autoriteiten verklaarde. Bovendien kan het document geenszins de waarachtigheid staven van de gebeurtenissen waarvoor uw zus volgens jullie verklaringen klacht neerlegde”*.

Waar verzoekers nog betreuren dat het CGVS een beslissing heeft genomen zonder D. te horen terwijl zij duidelijk hadden verklaard dat de motieven van diens aanvraag tot internationale bescherming dezelfde waren als diegenen waarvoor zij asiel hebben aangevraagd, kan slechts worden vastgesteld dat zij met dergelijk betoog geen afbreuk doen aan het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat verzoekers de door hen aangevoerde vervolgingsfeiten en problemen met de AGC in Colombia in mei en juni 2021 niet aannemelijk maken. Daarbij dient ook te worden vastgesteld dat D. nog minstens anderhalf jaar na hun vertrek in Colombia bleef en zij in dit verband ook geen andere elementen aanbrengen die in de huidige stand van zaken een ander licht zouden kunnen werpen op bovenstaande vaststellingen.

Er dient voorts op gewezen te worden dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen. Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren *“indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”*.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze bescherming door de staat of partijen of organisaties die de staat vertegenwoordigen of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt dit in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. Doeltreffende bescherming doelt op het vermogen van het betrokken land van herkomst om daden van vervolging dan wel ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, O.A., punt 44). Niet vereist is dat de bescherming geboden door de Staat absoluut is, maar deze moet wel voldoen aan een aantal kwaliteitsvereisten om in overeenstemming te zijn met artikel 48/5 § 2 van de Vreemdelingenwet. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er een uitgebreid wetgevend kader bestaat in Colombia voor de bescherming van burgers tegen gemeenrechtelijke criminaliteit als ook tegen geweld afkomstig van gewapende groeperingen en dat een aantal overheidsinstanties bestaan waarop burgers hiervoor beroep kunnen doen, waaronder de De Fiscalia General de la Nacion (FGN) (het kantoor van de Openbare Aanklager), de Defensoria del Pueblo (het bureau van de Ombudsman). In de beschikbare landeninformatie wordt het openbaar ministerie in Colombia als relatief professioneel omschreven maar bronnen geven ook aan dat de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van het rechtssysteem achteruit is gegaan in de periode onder de voormalige president Duque. De Fiscalia is overbelast en de procedures nemen veel tijd in beslag, maar dit neemt niet weg dat er een mogelijkheid bestaat om klacht in te dienen en beschermingsmaatregelen te vragen. Een klacht kan zowel schriftelijk als mondeling en voor bepaalde misdrijven ook online gebeuren

en de status van de klacht kan worden geraadpleegd via de website van de Fiscalía. Daarnaast bestaan specifieke beschermingsmechanismen voor sociale leiders en mensenrechtenverdedigers en is de UARIV, ook bekend als de Victims Unit belast met de coördinatie van ongeveer veertig entiteiten die deel uitmaken van SNARIV (Sistema Nacional de Atención y Reparación Integral a las Víctimas) een orgaan dat verantwoordelijk is voor de uitvoering van hulp en herstelbetalingen aan slachtoffers van het gewapende geweld. Hoewel volgens het bureau van de VN Mensenrechtencommissaris vooruitgang werd geboekt in 2023 met verschillende maatregelen ter bescherming van mensenrechtenverdedigers en sociale leiders en een daling werd vastgesteld van het aantal moorden op sociale leiders in 2023, blijft het moordcijfer op sociale leiders in Colombia zeer hoog. De voorziene beschermingsmaatregelen voor sociale leiders blijken volgens de beschikbare bronnen beter te werken in stedelijke omgevingen terwijl sommige sociale leiders hebben aangegeven geen beroep te willen doen op dergelijke maatregelen omdat dit tot meer zichtbaarheid zou leiden (UNHCR, *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia*, August 2023, p. 34-35, CEDOCA, COI Focus. *Colombia. Beschermingsmogelijkheden door de overheid*, 16 februari 2021, EUAA, “Colombia Country Focus” van december 2022, p. 127-139).

Hoewel het rechtssysteem in Colombia blijft kampen met corruptie en het vertrouwen in justitie laag is en de Fiscalía er bijvoorbeeld veelal niet in slaagt om alle ingediende klachten te vervolgen alle daders veroordeeld te krijgen, blijkt uit de beschikbare landeninformatie niet dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waar redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen.

Er kan dan ook worden besloten dat het Colombiaanse rechtssysteem niet perfect is, maar ook niet theoretisch en dat kan worden aangenomen dat de Colombiaanse overheden in het algemeen bescherming kunnen en willen bieden. Het is bijgevolg aan verzoekers om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Colombiaanse overheden wenden om bescherming te vragen.

In de bestreden beslissingen wordt hierover als volgt gemotiveerd: *“Voorts dient te worden opgemerkt dat jullie op geen enkele wijze bescherming tegen Clan del Golfo zochten bij de Colombiaanse autoriteiten toen u in 2021 door hen werd benaderd (CGVS p 7-9, p 13-14, M.B. p 10-15). U benadrukt eenvoudigweg dat u geen vertrouwen hebt in de Colombiaanse politie en strijdkrachten omwille van de corruptie die deze instellingen doordringt en dat u daarom nooit de bescherming van de Colombiaanse autoriteiten zou inroepen (CGVS p 14). De stelling dat de Colombiaanse staatsinstellingen en ordehandhaving dermate corrupt zijn dat van hen geen enkele vorm van bescherming te verwachten valt, is een louter blote bewering die u verder niet weet te staven. Meer zelfs, uit de krantenartikelen die jullie zelf voorleggen en jullie bijhorende verklaringen blijkt dat de politie in Colombia net wel optreedt tegen criminele groeperingen (CGVS p 13, CGVS M.B. p 5, p 18). Hierop gewezen stelt u dat enkel de nationale autoriteiten te vertrouwen zijn, niet de lokale politie. Bovendien worden zelden belangrijke leiders aangehouden, zo stelt u (CGVS p 14). Jullie leggen echter diverse artikelen neer betreffende het optreden van zowel de regionale als de nationale autoriteiten in Villanueva, waarbij benedeleden worden opgepakt. Ook uw moeder verklaart zelf dat ook topleden van de Clan del Golfo worden opgepakt (CGVS M.B. p 16). Met andere woorden, uit jullie eigen verklaringen blijkt dat de Colombiaanse autoriteiten geenszins machteloos staan tegen de Clan del Golfo. In dat licht valt moeilijk te begrijpen dat jullie geen enkele vorm van bescherming zochten, hoewel jullie voor jullie leven vreesden en zelfs Colombia ontvluchtten. Bovendien zou uw zus na jullie vertrek wel klacht indienen (CGVS M.B. p 15), wat het des te onbegrijpelijker maakt dat jullie dit niet deden.”*

Verzoekers betwisten niet dat zij geen enkele poging hebben ondernomen om een beroep te doen op bescherming vanwege de Colombiaanse overheid tegen de Clan del Golfo nadat verzoeker zou zijn gedwongen door deze groepering om voor hen als informant te fungeren in eind mei 2021 en verzoekster thuis zou zijn bedreigd eind juni 2021. Zij verwijzen weliswaar naar de pagina's in de UNHCR *“International Protection Considerations”* van augustus 2023 waarin kritische bemerkingen worden gemaakt over de doeltreffendheid van overheidsbescherming maar waaruit niet kan worden afgeleid dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waar redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen, zoals ook blijkt uit de andere hierboven geciteerde bronnen.

Verder voeren verzoekers geen enkel concreet verweer tegen de overwegingen in de bestreden beslissingen met betrekking tot de landeninformatie die zij zelf aanbrachten en hun eigen verklaringen hierover waaruit volgens de bestreden beslissingen blijkt dat de Colombiaanse autoriteiten geenszins machteloos staan tegen de Clan del Golfo. In zoverre zij de beoordeling van UNHCR in het geciteerde rapport van 2023 citeren waarin wordt besloten dat geen binnenlands beschermingsalternatief voorhanden is voor personen die riskeren geïsoleerd te worden door gewapende groeperingen, is uit het voorgaande reeds gebleken dat zij de door hen beweerde rekrutering van verzoeker en de bedreigingen van verzoekster die er het gevolg van

zouden geweest zijn in Villanueva in mei en juni 2021 niet aannemelijk maken zodat verzoekers betoog niet dienstig is.

Verzoekers voeren evenmin enig verweer tegen volgende motieven in de bestreden beslissingen: *“Voor de volledigheid dient nog te worden vermeld dat uw moeder aanhaalde dat zij opgroeide in een context van geweld in San José del Guaviare (departement Guaviare) en dat haar stiefvader werd omgebracht door de FARC (CGVS p 15). Deze gebeurtenissen in een verder verleden worden vooralsnog niet betwist, maar er moet op worden gewezen dat hieruit geen actuele vrees in hoofde van uw moeder of uzelf voortvloeit. Het betreft immers feiten die uit de jeugd van uw moeder dateren en die zij zelf niet aanhaalt als grond voor haar huidige vrees om naar Colombia terug te keren (CGVS M.B.p 19-20). Het feit dat uw tantes O. D. C. S. (CGVS[...] [...]), OV [...] [...]) en N. C. S. wettig in België verblijven met hun families heeft geen impact op de beoordeling van uw dossier. Geen van uw tantes heeft immers verblijfsrecht in België op grond van een internationale beschermingsstatus (CGVS M.B.p 9). Bovendien wordt elk dossier op zijn eigen merites beoordeeld. Het recent ingediende asioldossier van uw zus D. (CGVS [...], OV [...]) werd nog niet beoordeeld door het CGVS.*

*Luidens de verklaringen van uw moeder woonde uw zus D. overigens niet bij jullie ten tijde van de door jullie ingeroepen feiten en was D. er toen niet bij betrokken (CGVS M. R., p.9)”. Deze motieven zijn correct en vinden steun in het administratief dossier en worden bijgevolg, bij gebrek aan enige verweer in het verzoekschrift, overgenomen door de Raad.*

Met betrekking tot de door verzoekers neergelegde documenten van de Unidad para las Víctimas en met betrekking tot hun ontheemding wordt in de bestreden beslissingen eveneens op goede gronden gemotiveerd dat: *“Ook leggen jullie een origineel document van de Unidad para las Víctimas en kopieën van documenten van dezelfde instantie voor, alsook diverse documenten in verband met jullie ontheemding, afkomstig van andere instanties als de gemeentelijke ombudsman en het gemeentebestuur van Bogotá. Ook legt u een kopie neer van de verklaring die u bij de gemeentelijke ombudsman aflegde betreffende de moord op uw partner J. P. S. en jullie daaropvolgende vertrek uit Villanueva. Deze documenten hebben louter betrekking op de problemen die u in 2008 kende met de paramilitairen en jullie daaropvolgende ontheemding uit Villanueva, een element in uw verzoek dat in deze beslissing niet wordt betwist. Er dient echter op te worden gewezen dat jullie na enkele jaren alweer naar Villanueva terugkeerden en bovenal dat jullie niet aannemelijk hebben weten te maken dat jullie problemen in 2021 opnieuw opflakkerden en jullie ertoe dwongen Colombia te verlaten”. Ook deze pertinente motieven worden in het verzoekschrift volledig ongemoeid gelaten en kunnen door de Raad worden overgenomen.*

Het door verzoekster bij het CGVS neergelegde psychologische attest wordt als volgt beoordeeld in de bestreden beslissingen: *“Jullie leggen een psychologisch attest van uw moeder voor. De impact van uw moeders psychologische problemen op haar deelname aan de procedure internationale bescherming wordt meer uitgebreid besproken in de beslissing inzake haar eigen verzoek. Jullie halen echter niet aan dat de psychologische problemen van uw moeder op zich grondslag vormen voor een vrees om terug te keren naar Colombia, noch bevat jullie dossier elementen op basis waarvan dit alsnog kan worden afgeleid. Uw moeder legde bij de psycholoog weliswaar verklaringen af betreffende jullie problemen in Colombia. Ook blijkt uit het attest dat zij aan posttraumatisch stresssyndroom lijdt als gevolg van die problemen. Er dient echter te worden opgemerkt dat deze diagnose zich op zich louter op uw moeders verklaringen baseert en als dusdanig niet kan worden gezien als bewijs voor de feiten die aan haar psychologische problemen ten grondslag zouden liggen” en “De psycholoog doet immers vaststelling betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de psycholoog vermoedens hebben over de oorzaak van de mentale problemen, de psycholoog kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen die er aan de basis van liggen. Er kan aldus geen verband worden gelegd tussen de mentale problemen van uw moeder en de nood aan internationale bescherming”. Verzoekers voeren hiertegen geen enkel verweer. Uit de lezing van dit psychologisch attest blijkt dat in een eerste deel de psycholoog de problemen van verzoekster beschrijft en dat deze beschrijving in grote lijnen overeenkomt met wat verzoekster bij het CGVS heeft uiteengezet, maar dit kan als dusdanig geen ander licht werpen op de bovenstaande analyse wat betreft de geloofwaardigheid van verzoekers' verklaringen. In een tweede gedeelte wordt gesteld dat bij verzoekster het Post Traumatisch Stresssyndroom duidelijk is en in de conclusie wordt gesteld dat er vooral sprake is van een paralyserende paniek die niet anders kan verklaard worden dan een extreem traumatische ervaring waarbij zij in levensgevaar was. Zo in de conclusie van het attest wordt gesteld dat haar psychologische problemen het gevolg zijn van een extreem traumatische ervaring, wordt deze in de conclusie niet nader omschreven en wordt bijgevolg geen verband gelegd met de beschrijving van de problemen door de psychologe, waarvan evenmin duidelijk is of deze al dan niet gebaseerd op wat verzoekster aan de psychologe verklaarde. Het door verzoekers ter terechtzitting neergelegde psychologisch attest van 8 oktober 2024 bevestigt dat verzoekster nog steeds in behandeling is en dat het PTSS dat verzoekster vertoonde bij aanvang van de psychologische opvolging aan de beterschap is en dat er sprake is van een substantiële verbetering van haar*

mentale gezondheid sinds de komst van haar dochter en kleindochter in België en dat de angst terug opduikt wanneer haar verblijf in België in vraag wordt gesteld en zij wordt geconfronteerd met de mogelijkheid dat zij moet terugkeren naar Colombia (Aanvullende nota verzoekster 10 oktober 2024, stuk 3). Hierin wordt verder herhaald dat de psychologe overtuigd is dat de symptomen waaraan zij leidt en leed bij het begin van de sessies het gevolg zijn van een blootstelling aan een aanhoudende bron van stress na een bedreiging van haar leven en het leven van haar kinderen.

Zo hieruit kan blijken dat verzoeksters mentale toestand aan de beterhand is en dat de psychologe van mening is dat haar symptomen het gevolg zijn van een bedreiging van haar leven en dat van haar kinderen, bevat dit attest evenwel geen elementen die van aard zijn om een ander licht te werpen op het bovenstaande waaruit is gebleken dat verzoekers op basis van hun verklaringen en de door hen neergelegde documenten bij het CGVS en het gevoerde verweer in het kader van de huidige procedure rekening houdend met objectieve landeninformatie over hun regio en land van herkomst, zij de voorgehouden vervolgingsfeiten in mei en juni 2021 niet aannemelijk maken. De Raad is dan ook van oordeel dat dit attest de bovenstaande analyse niet in positieve zin kan ombuigen.

Gelet op het voorgaande dient te worden besloten dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn vervuld.

Het geheel van verzoekers' verklaringen en de door hen neergelegde documenten in acht genomen en beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie over Colombia, besluit de Raad dat zij geen gegronde vrees voor vervolging door de AGC in mei en juni 2021 aannemelijk maken. Zij maken evenmin de beweerde bedreigingen tussen 2019 en 2021 die de concrete aanleiding zouden geweest zijn voor hun vertrek uit Colombia in januari 2022 aannemelijk.

Verzoekers hebben zich niet op andere problemen of elementen dan diegene die hierboven zijn besproken, beroepen in het kader van hun beschermingsverzoeken. Zij maken bijgevolg niet aannemelijk dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij omwille van de door haar aangehaalde problemen voor haar vertrek uit Colombia, vervolging riskeren.

5.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

#### 6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekers geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

6.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat zij hun problemen voor hun vertrek uit Colombia niet aannemelijk hebben gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoekers maakten immers doorheen hun opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Colombia zouden hebben gekend.

6.3. Opdat aan verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Op basis van de meest recente landeninformatie, met name UNHCR “*International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia*” van augustus 2023, CEDOCA, “*COI Focus Colombia: veiligheidssituatie*” van 20 november 2023 en EUAA, “*Colombia Country Focus*” van december 2022 wordt in de bestreden beslissingen het volgende uiteengezet over de veiligheidssituatie in Colombia: “Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land.

De rebelligroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord. Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebelligroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang. Zowel uit de “UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia” van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_colombia\\_veiligheidssituatie\\_20231120.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_12\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Colombia\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict. Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebelligroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetá. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's. De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een

*staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.*

*Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus”.*

Het is niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land maar concentreert zich op het platteland van een aantal geografische gebieden. Er moet dus een onderscheid worden gemaakt tussen het platteland en de grootsteden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar de verzoekers leven (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze personen in deze regio of op de route daarheen een risico lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op hun verklaringen over hun herkomst in Colombia en de bovenstaande vaststellingen waaruit blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door hen beweerde problemen in Colombia, moet de veiligheidssituatie in de stad Villanueva, waar verzoekers tot twee maanden voor hun vertrek uit Colombia verbleven sinds 2013, worden beoordeeld.

De stad Villanueva blijkt volgens de beschikbare landeninformatie niet te behoren tot die geografische gebieden waar er sprake zou zijn van een gewapend conflict.

Het door verzoekers bijgebrachte uittreksel uit een alerta temprana van 24 juni 2024 vermeldt dat de territoriale controle van de paramilitaire structuur over plattelands-en stedelijke gebieden is toegenomen en een substructuur van de AGC door gewelddadige optreden de burgerbevolking in de plattelands-en stadsgemeenschappen van onder meer Villanueva heeft geïntimideerd en dat er sprake is van selectieve en meervoudige moorden. Op basis van dit door verzoekers vertaalde uittreksel van de alerta temprana kan niet blijken dat in de stad Villanueva sprake is van een gewapend conflict of willekeurig geweld, maar dat er sprake is van doelgericht en selectief geweld door gewapende groeperingen. De door verzoekers bijgebrachte landeninformatie licht bijgevolg in de lijn van de informatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd in de bestreden beslissingen. Verzoekers, die de analyse van de veiligheidssituatie door de commissaris-generaal overigens niet betwisten in hun verzoekschrift en hun aanvullende nota, brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer correct of actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken.

Bij gebrek aan een gewapend conflict en willekeurig geweld in de stad Villanueva is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

7. Met betrekking tot de door verzoekers ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissingen zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoekers blijkt dat zij de motieven van deze beslissingen kennen en begrijpen. Zij zijn er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Wat betreft de door verzoekers aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers op het CGVS werden gehoord. Tijdens dit gehoor kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers’ land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan dus niet worden bijgetreden.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de

Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET